

L'Escalenc

BUTLLETÍ CULTURAL I INFORMATIU
Núm. 73

JUNY 1986

Pàgines centrals: ESPECIAL ELECCIONS

Sumari

BÚSTIA · FULL OBERT · HISSANT LA PLOMA: L'ABOCADOR D'ESCOMBRARIES · MODA ESCALENCA NOTICIARI LOCAL · ESPORT I LLEURE · CULTURA · FULL INFANTIL · UN XIC DE TOT · DE MES I DE MENYS ANNA · FOTOGRAFIA ANTIGA DE L'ESCALA COL·LECCIONABLE, etc. etc.

VICA
miljo

REDACCIÓ

COORDINACIÓ: F. X. Vila Mitjà, J. Boix — **CONSELL DE REDACCIÓ:** J. Saderra, F. X. Vila Mitjà, J. Boix, D. Poch, Francesc Targa — **ART I CULTURA:** F. X. Vila Mitjà, J. Boix — **ESPORT I LLEURE:** J. Vilabrú — **NOTICIARI LOCAL:** F. Guanter — **VIDA ESCALENCA:** R. Guanter — **SUBSCRIPCIONS:** D. Poch, R.M.ª Sau, M. Prats, tel. 77 02 04 — **ADMINISTRACIÓ:** J. Piqué, tel. 77 19 60 — **ADREÇA:** Apartat de Correus, 19 L'ESCALA — C.E.R. c/. Garbí, L'ESCALA — **D.L. Gi / 287-82** — **IMPRESSIÓ:** Gràfiques del Ter, s.a.

BALLESTA

C/. Pintor Joan Massanet, 8

BAMBI

Avda. Ave Maria

LLIBRERIA ROSA

Plaça de les Escolles

ROMAGUERA

C/. del Pont, 24

TROBADORS

Passeig del Mar, 2

C.E.R. L'ESCALA

C/. Garbí

BUSTIA

EDITORIAL

ELECCIONS

Ja hi tornem a ser. La Democràcia té aquestes coses: cada cert període de temps hem de renovar els nostres representants en les tasques de gestió política, de gestió de la «cosa pública» («RES PUBLICA», com deien els clàssics).

Cada quatre anys, en aquest país, durant un cert temps, s'organitzen el que s'anomenen campanyes electorals, durant les quals, tots aquells que aspiren a regir o gestionar els nostres afers públics (amb molta incidència particular, no cal dubtar-ho), ens expliquen allò que han fet ells o que no han fet els altres i ens prometen allò que faran o que no faran si surten escollits, si mereixen la nostra confiança, si els donem el nostre vot.

I així ha de ser, i que duri, per més que moltes vegades estiguem descontents de la seva actuació: de l'actuació dels qui han aconseguit el paper de governar i/o dels qui han aconseguit el paper d'oposició, perquè no ho han fet, els uns i/o els altres, com nosaltres hauriem volgut. La democràcia funciona així, amb els seus encerts i les seves mancances, i nosaltres no ens en podem desentendre si volem continuar tenint la possibilitat de fer-nos sentir, de dir-hi la nostra.

Per aquesta raó, durant aquest període de temps, tot aquest gran nombre d'aspirants a gestors de la cosa pública, ens vénen a explicar, tant bé com saben, avalats per una actuació i uns resultats que ens presenten de la millor manera possible, tot allò que s'ha fet, que no s'ha fet o que s'ha de fer i que es farà o no es farà segons com vagin les coses. I nosaltres, destinataris d'aquestes explicacions, ens ho creiem o no ens ho creiem; perquè, siguem francs, a mesura que anem madurant en això de la democràcia, només escoltem allò que volem sentir i quan una cosa no ens interessa desconnectem, i tan amples.

Vist tot això, només ens queden un parell de coses per dir: primera, que com que ja som crescutets (així ens ho creiem) hem d'actuar com a tals amb la responsabilitat pròpia de saber que ens hi juguem les nostres virolles a l'hora d'anar a votar, i segona, que com que ja som crescutets (i que ho sàpiguen d'una vegada els polítics) que actuïn amb la responsabilitat necessària perquè estan jugant amb les nostres virolles quan ens demanen la nostra confiança.

Barcelona 2 de maig de 1986

Sr. Director de L'ESCALENC

Benvolgut senyor:

Sóc escalenc i subscriptor de L'ESCALENC. En el darrer número de la revista he llegit una interessant entrevista amb la senyora Caterina Ximinis. No tinc el gust de conèixer personalment aquesta senyora, però el seu nom m'és molt familiar perquè l'havia sentit moltes vegades en les converses que la meua mare (Maria Guerra Andreu) sostenia amb la seva germana Carme parlant de gent de l'Escala. En vaig treure la impressió que les dues l'apreciaven molt. Suposo que la senyora Ximinis les deu recordar. La meua mare i la meua tia eren nascudes al carrer del Canyet.

Desitjo també referir-me al què explica sobre la fàbrica de gènere de punt del seu pare. El meu (Francesc Broggi i Alart) era nat a Barcelona però tenia parents a l'Escala i hi passava llargues temporades. El seu pare, i avi meu, era Broggi i Brugués i d'aquest costat venia la seva relació amb l'Escala. Hi tenia bons amics, entre altres que recordo, Josep Esquirol i Paco i Martí Albert. Tots l'anomenaven Panxo. Aquest nom venia del fet que havent quedat orfe molt petit estava en relació amb una família cubana.

A finals del segle passat el meu pare instal·là a l'Escala una fàbrica de gènere de punt. No sé la data exacta. La força motriu provenia d'uns burrets que s'anaven alternant en un vogi. A casa conservem una vella fotografia amb el grup de treballadores de la fàbrica. A començament de l'any 1906 la fàbrica fou traslladada a Barcelona, on vàrem anar a residir tots.

He pensat que potser seria interessant aquest detall de la història local.

El saluda cordialment.

Francesc Broggi i Guerra

CAMPANYA

ELECTORAL

VOTI

ÉS MÉS GRUIXUT!

Vota

l'escardalenc

POC, PERÒ BEN POSAT.

NO TÉ FULLARACA.

l'escardalenc

SUPLEMENT TEMPORAL INDEPENDENT DE PERIODICITAT INCERTA

Adreça: Carrer Buïl, número 9, sense pis. Telèfon: 77-77-77, amb el 7 davant.
Urbanització «Can Xixanta», Riells del Mig.
HORARI D'OFICINES: Cada dia de 7 de la tarda a les 7 del vespre, diumenges també.

QUÈ, FE UN CAMEL?

(2a part)

El mes passat vam deixar els nostres amics bens sopats i amb ganes d'anar a veure la tele. Bé, amb ganes d'anar a veure la tele tots dos, no; perquè el nostre amic tenia ganes de fer altres coses.

Resulta que aquell era un dia d'aquells que comences a les 9 del vespre, després del Telediari, i canviant de cadena et pots empassar ben bé tres o quatre pel·lícules. I així va ser, la noia tenia ganes de veure cine, i a ell no li va quedar cap més remei que aguantar-se, aguantar-les i esperar-se.

Com que totes les coses tenen un final (feliç de vegades i no tant d'altres), també aquella sessió de cinema va tenir la seva fi i ja els teniu a tots dos apagant l'andròmina, apagant el llum, encenent-ne un altre, apagant aquest, obrint el llit, ficant-s'hi a dintre (del llit) i...

(Deixem transcórrer uns minuts perquè si les coses es fan massa de pressa de vegades no surten bé i si les coses no surten bé: malament rai).

Bé doncs, ja tenim els nostres amics, a qui hem deixat uns minuts de temps, en plena activitat. Què es deien? Què feien? Com ho feien? No us ho explicarem pas perquè ja ens hem allargat massa en la nostra explicació i no ens volem fer massa pesats, cosa que, per altra banda, creiem que no us interessa. Així doncs anem al gra. Ara us explicarem què és això de FER UN CAMEL.

Resulta que quan es trobaven a la vora d'arribar en aquell moment que vosaltres sabeu i jo vull dir: CA-TA-CROC, el llit es va trencar i ja me'ls teniu tots dos per terra encaixonats enmig del llit. Ell si que (recordant un espot publicitari que havia vist durant aquella llarga sessió televisiva, on surt un paio tot atlètic que ha de travessar un pont de la selva amb perill de caure al buit i se'n surt gràcies al seu enginy) salta del llit com un esperitat, arrenca els batents de l'armari, els posa travessers en allò que quedava de llit, hi posa el matalàs a sobre, hi posa la seva dona a sobre, ell mateix s'hi posa a sobre i... Ànsia manela!

Bé: estimats i tolerants lectors i lectores que heu tingut la santa paciència de seguir el nostre relat fins aquí, us haureu adonat com és de fàcil de fer això que se'n diu UN CAMEL. Resumint doncs, i ja per acabar, podríem dir, de manera clara i senzilla que FER UN CAMEL no és altra cosa que «tenir l'enginy suficient per saber-se sortir de les dificultats i dels entrebancs amb l'èxit més gran possible». Ah! I a més a més, quedar com un senyor.

juny de 1986

CONSELLS I FRASES ELECTORALS

«Convergençs!:

Alceu ben alt la senyera!
(Que no us vegin la cartera)».

«PSOE!:

Tant a sants com a minyons, no els prometsis si no els dons».

«Comunistes de tota l'esquerra!: Uniu-vos».

«Avui amb tu, demà amb aquella; ara anem sols, però demà, amb parella».

Esquerra Republicana de Catalunya.

«Això té solució; però nosaltres, no!»

Coalició Popular.

«Alternativa Verda:

A veure si madureu en algunes coses!»

POLITQUERIES

Davant l'èxit assolit per la «Feria de Abril» a Barberà del Vallès, la Generalitat està estudiant la possibilitat de celebrar l'Aplec de la Sardana d'enguany al «Patio de la Alhambra». A Granada, és clar.

La presumpta sospita que el presumpte descobriment d'un complot presumptament involucionista és una presumpta maniobra electoralista per part del Govern, no deixa de ser una mera presumpció.

Continuen les promeses electorals: la promesa de fer la «mili» en tres mesos si guanya Aliança Popular ha quedat superada per la del partit PST (Poca Solta Troupe) que si puja al poder, diu que el servei militar es podrà fer des de casa i per correspondència. Els segells, però, els haurà de pagar cadascú.

Després que un polític «dels que manen» anunciés a la premsa com a **inspiradíssima solució** «que visto el deterioro del comportamiento público de los jóvenes, tenemos el propósito de promover en las escuelas el estudio de las normas mínimas de urbanidad en textos a propósito», es comenta que és molt possible que qualsevol dia d'aquests ens anunciï el descobriment de la sopa d'all i la fórmula gastronòmica del pa sucuat amb oli.

Sincerament, la primera reacció en llegir l'article del programa de l'Aplec en la qual se'ns al·ludia, fou de sorpresa: Bufal en Lassús! «concepte de la dignitat humana!» Era evident que algú (amb perdó per l'expressió) «pixava fora de test». Més endavant, en deduir fàcilment la persona **realment autora** de l'escript, i coneixent l'afició a provocar polèmica de la qual pateix, coincidirem en què era millor deixar-ho córrer, ignorar-ho, no contestar. La natural sensatesa dels nostres lectors faria ben palesa la inconsistència de les seves afirmacions, gratuïtament ofensives, per altra part.

Però, ens ha semblat d'obligada cortesia precisar uns quants aspectes i posar els punts sobre les is.

1r. Les fotografies que apareixen en els «col·leccionables» (ja que suposem que a elles es refereix) provenen, al igual que les que solen il·lustrar els programes de festes i actes locals, de les postals que estan l'abast de tothom en botigues d'efectes fotogràfics, i de col·laboracions de persones que amablement ens les deixen.

2n. La pràctica totalitat de les fotografies antigues que han aparegut, són totalment anònimes (la que no ho ha estat, ha aparegut el nom de l'autor en la mateixa foto), és a dir: en cap lloc de les mateixes hi ha una signatura o un nom que faci deduir que és l'autor. No podem per tant, evidentment, inventar-nos-en un.

3r. El que sí que solem posar (en cas que no manifesti el contrari) és el nom de la persona que ens les ha deixat, com és el cas de la Sra. Montserrat Sureda.

4r. Si l'amic Lassús tenia interès en què el seu nom constés, en cas que alguna de les seves fotografies surtís publicada, res més fàcil que posar-se en contacte amb nosaltres (tots ens coneixem), i amb molt de gust, una vegada identificades, haguéssim posat el seu nom com a autor en les per ell indicades. Val a dir que mai no ho ha fet, ni tan sols quan RODOMA li va dedicar el seu CONVERSA AMB... de L'ESCALENC del mes; també cal remarcar que mai no s'ha ofert a deixar-nos-en cap.

5è. Estem segurs que l'amic Lassús és prou sensat com per no haver cregut mai que la publicació, en aquesta o altres revistes de fotografies seves ometent el seu nom, hagi estat feta amb ànim d'ofensa. També creiem que la o les persones que l'han atabalat amb sospites de premeditades marginacions, no han fet més que crear-li gratuïtament i maliciosa fantasma inexistents. I la persona que li va escriure l'article esmentat al començament, precisament en el programa del seu homenatge com a músic, el que ha aconseguit, únicament, és crear una imatge falsa d'un Lassús resentit i rancunios, quan tots sabem que és tot al contrari. És una pena.

El Consell de Redacció

El Sr. Batlle de l'Escalera ha tingut l'atenció (que regraciem) de fer-nos pervenir un exemplar del llibret del Sr. Pere Guanter Subirà «L'ocupació juvenil a L'Escalera» que hem examinat detingudament.

Estimem que és una obra de gran interès local sobre la situació social del jovent escalenc, molt ben documentada i analitzada científicament i escrupolosa.

«L'Escalenc» es permet de recomanar-ne la lectura a tothom i especialment a la nostra joventut i als membres de la nostra batllia. (És de suposar que aquesta ja l'haurà estudiada, car és sota els seus auspicis que l'opuscle ha estat editat).

De la lectura del tractat se'n poden treure conclusions que pensem poden ésser positives per l'Escalera, doncs no hem d'oblidar que els nostres joves d'avui són l'Escalera de demà.

Llegiu-lo! Probablement que l'Ajuntament n'ha adreçat un o varis exemplars a la Biblioteca Municipal.

Consell de Redacció

L'escript de «Magdalena» titulat «Legalitat» és d'una gran actualitat, es viu dintre un món on hi ha empatx de legalitat. És ben veritat que l'acompliment de la llei estricta va fer que una criatura morís, sí, una criatura innocent va ser la víctima d'aquest estricte acompliment de la legalitat. I avui com fa dos mil anys i escaig encara hi ha per respondre l'eterna pregunta d'Antígona dintre la tragèdia grega, quan li negaren donar sepultura al seu germà, i és que hi ha unes altres lleis que estan escrites dintre la consciència de cadascú, unes lleis que són superiors a les lleis dictades pels homes. Antígona una vegada més present dintre una problemàtica que va passar no fa gaire dies en ple, i que cal portarla dintre el cas que Antígona defensava emparant-se dintre unes lleis que són molt més antigues i que són vigents perquè són dintre la consciència humana.

J.R.

LA BIBLIOTECA PÚBLICA I EL SR. P. J.

A l'Escalenc del mes de maig es publicava un article amb el nom «Alimenta de franc el teu cervell» signat amb les inicials P. J.

Li voldria dir que potser vint hores setmanals de servei al públic en una Biblioteca no són suficients. No sé si totes les Biblioteques del nostre país es regeixen pel mateix horari, el que sí sé és que totes les Biblioteques que depenen de la Xarxa de la Generalitat de Catalunya i que tenen una capacitat similar a la de L'Escalera, tenen el mateix o un horari aproximat.

A l'estiu del '84 quan es va elaborar l'horari de la Biblioteca, i donat que encara no se sabia quina aflluència de públic tindria, es va acordar l'actual horari, amb un matí obert a prova (que es el dissabte) per saber quin tipus d'assistència hi hauria, i es va decidir que en cas de ser molt nombrosa l'assistència d'adults es plantejaria obrir tots els matins. La poca aflluència d'adults després de dos anys de funcionament ha fet que no es pensés en un replantejament d'horari.

Segons el seu escrit, amb aquest horari es coincideix amb la mainada. Sé que llavors és molt difícil poder llegir tranquilament, però això no és problema d'horari sinó problema de local.

La mainada que ve els dissabtes, tal i com demostren les estadístiques publicades a l'Escalenc del mes de setembre, és mínima comparada amb la resta de dies, per tant crec que seria el dia oportú, així com la resta de dies de 7'30 a 9 del vespre, per venir-hi els jubilats.

Però parant-nos a comparar xifres reals: son quatre els jubilats (als quals es refereix el Sr. P. J.) que tenen carnet de soci de la Biblioteca, els quals vénen i utilitzen els seus serveis: de préstec i consulta i la sala de lectura en l'horari establert; i no serveix d'excusa dir que no poden venir en l'horari establert, ja que un jubilat el temps de lleure se'l pot planificar per fer diferents coses al dia.

Finalment, convido al Sr. P. J. a visitar la Biblioteca, ja queestic quasi segura que no és ni soci.

LÍDIA SOLÉS I POCH
Auxiliar de la Biblioteca

informatiu

ESTADÍSTICA DE LA CONSTRUCCIÓ A L'ESCALA DEL 1970 FINS EL 1985

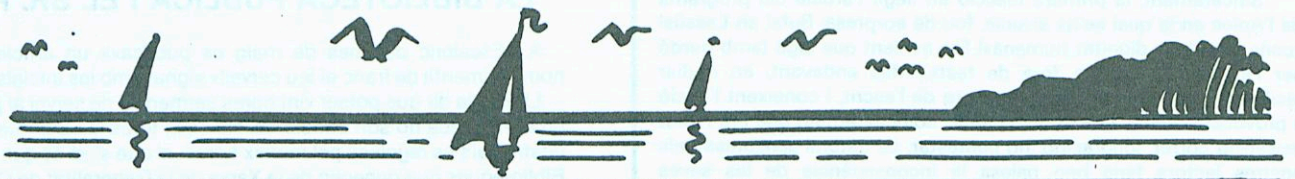
Anys	Llicències	Habit.	M2 Construits	Hab/Llic.*	M2/Hab.**
1970	207	300	37.357	1,45	124
1971	222	364	41.422	1,64	114
1972	331	599	75.395	1,80	126
1973	329	643	91.063	1,95	142
1974	363	650	133.560	1,80	205
1975	153	216	45.000	1,40	208
1976	192	407	67.000	2,12	165
1977	224	593	76.426	2,65	129
1978	179	701	88.000	3,91	126
1979	182	385	54.695	2,11	142
1980	143	408	49.571	2,85	121
1981	132	360	45.251	2,73	126
1982	123	363	37.912	2,95	104
1983	160	556	45.333	3,47	81
1984	155	760	66.799	4,90	88
1985	140	435	50.848	3,11	117

Total dels pressupostos visats el 1985: 1.131.659.866 Ptes.

* Coeficient resultant de dividir els habitatges demanats cada any, per les llicències concedides.

** Coeficient resultant de dividir els m2. construïts sol·licitats entre els habitatges, els m2. inclouen garatjos, locals comercials, espais comuns, etc., tenint en compte això, ens podem fer una idea força aproximada del procés d'impetiment dels habitatges.

ESTADÍSTICA FETA PEL SERVEI TÈCNIC D'URBANISME MUNICIPAL, A PARTIR DE LES DADES DEL REGISTRE D'ENTRADA D'OBRES

ESTUDI I SERVEI

ASSESORIA EMPRESARIAL

Carrer del Port, 28 - L'ESCALA - Tel. 77 10 23

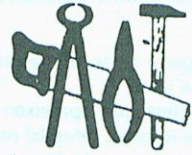
Area laboral i social - Aspectes fiscals de l'empresa
Assessorament jurídic-empresarial - Contabilitats
Gestions de tota mena - Assegurances

JAUME BATLLE PAGÈS

Agent Col·legiat d'Assegurances

FERRETERIA

GUILLOT

PINTURES

I

JARDINERIA

C/ del Mar, 6

Telèfon: 77 04 86

L'ESCALA

DISCOTECA

ACUÀRIUM

HOTEL - RESTAURANT

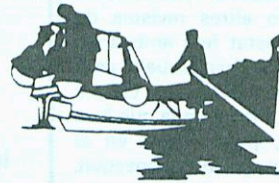
L'ESCALA

Hostal «El Roser»

RESTAURANT

especialitat en peixos i mariscs

★ ★

HOSTAL MIRYAM

HOSTAL REINA

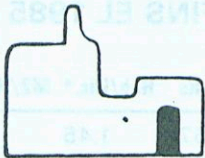
Complete bathroom / Baño completo
Salle de bains complete / Mit Baderaum
Calefacció Central / Aire acondicionat
Parking Particular / Obert tot l'any

Darrera l'Església, 9

Tels. (972) 770219 / 770977

L'ESCALA

Costa Brava (Girona)

Residencial «FLORA PARK»

(PUIG PEDRÓ)

Construcció de vivendes amb jardí i piscina
comunitàries, a partir de:

5.200.000€

condicions de pagament a convenir.

RAFAEL MORENO I GARCIA

Tel. 77 08 71

Port d'en Perris

L'ESCALA

RAFAEL MORENO I GARCIA

CONSTRUCTOR D'OBRES

Venda de parcel·les «Jardines del pedró»

Tel. 77 08 71

Port d'en Perris

L'ESCALA

AGRUPACIÓ FLEQUERA EMPORDANESA S.A.

Carretera de Viladatmat a Palafrugell s/n

Telèfon: 77 00 81 — L'ESCALA

G FINQUES GUANTER

ASSEGUANCES EN GENERAL
GARANTIA D'EFICÀCIA I SERIETAT

Avinguda Ave Maria, 7

L'ESCALA

Tel. (972) 77 02 72

ESCALANHELS

Es pot veure amb els ulls i tocar amb les mans que l'actual Ajuntament està demostrant tenir cura de l'Escala. Ho dic clar i net: més que els precedents Consistoris. Seria de mala fe, crec, aquell que sostingui el contrari, o aquell que, irritat per algun refús administratiu personal, un arbre li impedeixi de veure l'arbreda. Personalment, conscient del que es fa i convençut que mai no es fa prou o imperfectament, em guardaré ara per ara de tirar pedres feridores. Això dient, sé fer la part d'allò que es deu al precedent Municipi pel que fa a certes realitzacions en curs.

No obstant això, no em puc estar de lliurar unes suggestions ben intencionades —és clar!— tot esperant que siguin ben inspirades i adoptades.

Suposem —amb raó o sense?— que no és el moment de demanar «l'oro i el moro» a l'Ajuntament; però si que aixecaré llibres accessibles i proposaré solucions mòdiques a certs problemes palpables. Per exemple:

La Platja. Ara que encara hi som a temps, recordem la necessitat de posar una barrera practicable, o quelcom d'equivalent, impedit l'accés dels cotxes sobre l'arena. L'any passat observàrem com, poc a poc, ara una roda, ara dues, després tres, i finalment les «quatre potes» d'alguns vehicles romanien ben ajocats prenent-se per les barques d'antany. I gratuïtament, per torna! No seria més lògic que se'ls dirigeixi a l'aparcament veí? De totes maneres una barrera serà més eficaç que un disc prohibitiu a menys que aquest fos secundat per un guàrdia.

A propòsit del dit aparcament: com ja indicàrem l'any passat, penso que caldria revisar el criteri que fins ara ha prevalgut; en definitiva es fan pagar 25 ptes. per 24 hores d'estacionament; jo sé que hi ha estrangers que hi deixen el cotxe durant tot el temps de llurs vacances a bon preu i monopolitzant un lloc. No seria possible d'aplicar una tarifa ascensional proporcional al temps de parada? Són rars els que hi deixen el vehicle menys d'una hora. En tot cas, la suma exigida em sembla irrisòria. Per altra part, ull viu! hi ha turistes que no reclamen llur tiquet...

També havíem assenyalat l'any passat el fet que la molt ben inspirada vorera que permet als vianants de vorejar el mar en la pujada de la riba que mena a la Plaça de la Punta (per darrera els pavellons de begudes), és ignorada per la multitud que es passeja per la calçada on, a l'ensens, hi rodola intensa circulació d'automòbils. És convenient que el nostre Consistori examini quina és la solució més adient: fletxes de desviació per a vianants?; rètols evidenciant l'existència de les voreres?...

La Platja de Riells. En l'indret anomenat «L'Ulla», en el Rocó del Riells, hi una ha davallada vers la platja que, si no s'hi fa res, (disc indicador, per exemple), és com una invitació als automobilistes per a aparcar-hi llurs màquines. Cal evitar-ho.

Com és l'evitar que en aquesta platja (que avui, amb l'ambició que s'hi ha fet, hem de dir que és superbà), puguin banyar-s'hi i defecar-s'hi els gossos. Potser que uns rètols serien prou dissuasius.

A impedir també que els veliplanxistes (windsurfing) i altres embarcacions evolucionin enmig dels banyistes; esperem que s'hi emplacin les boies necessàries.

En tot el sector de vianants de Riells-centre comercial, (cruïlles Passeig Marítim—Camí Ample; Camí Ample—Av. Riells— Montgó; Av. Montgó—Carrer Figueres, etc. s'hi imposen passatges zebrats.

Com innovació i per oferir un atractiu d'inversió moderada que seria apreciat, torno a suggerir la col·locació d'una plataforma a uns 50 m. de la vora per a estendre-s'hi després d'una nedada.

Altra vella proposició: la d'obligar a què el passatge que va de l'av. Montgó de l'av. Riells —perllongant el carrer Figueres— no ens faci girar de vergonya; és de trànsit de vianants neuràlgic entre la platja i el centre comercial; impavimentat i dipòsit d'escombraries, runes i pòls.

En obres a realitzar imperativament en aquest sector n'esmentaré una, però ho faré tímidament, car no solament deu dependre amb part del Ministeri marítim, sinó que, exigeix un finançament més important: la de dreçar un parapet tot el llarg de l'av. Riells (més o menys entre el carrer Margarida i el carrer Sibil·la de Fortià) per a evitar que la sorra no ens torni a fugir en temps de tramuntana, amb tots els inconvenients que se'n deriven pels veïns i pels vials com en són testimonis els monticles que solquen en plena avinguda; (a propòsit: qui s'encarregarà de treure'ls?) I, per la mateixa ocasió, per fer la carretera i disposar-hi judiciosos aparcaments (en bateria) per

vehicles.

Responsables de l'embelliment de la nostra vila, ho dic amb tota humilitat: si trobeu que aquestes indicacions són factibles i útils, preneu-les pel vostre compte i feu-vos-les vostres; no és pecat convertir-les en realitat malgrat que siguin d'iniciativa externa a la vostra vasta comesa. Pel bé de l'Escala!

J.S.R.

ELS LLIBRES EDITATS PER LA CAIXA D'ESTALVIS PROVINCIAL

«El nostre patrimoni»: Alt i Baix Empordà

La popularitat i prestigi de què gaudeix l'Empordà entre totes les comarques catalanes, no solament és fruit de les seves privilegiades condicions naturals. A la naturalesa li devem el paisatge, però, és l'element humà que l'habita el qui li dona ànima. Aquest esperit del poble —que els alemanys anomenen «Volkgeist»—, és el que infon personalitat a un país. Són especialment els intel·lectuals i els artistes els qui més hi contribueixen. En aquest sentit, l'Empordà ha estat una comarca mimada.

A primeries de segle, l'expansió de la sardana arreu de Catalunya i les arborades estrofes que li havia dedicat Joan Maragall, van contribuir poderosament a crear el clima propici al naixement de l'empordanisme.

Des de la ja centenària «Historia del Ampurdán», de Josep Pella i Forgas (1883), fins a la data, seria molt llarga la llista dels llibres dedicats al tema. Si hi afegim les abundoses monografies locals, m'atreveixo a dir, sense «xovinisme», que dubto que cap altra comarca catalana compti amb una bibliografia tan extensa. Els fotògrafs, amb el seu art, també li han rendit tribut.

Ja fa una setentena d'anys que la «Il·lustració Catalana» va publicar un àlbum dedicat a l'Empordà. Les nombroses fotografies, —moltes d'elles del nostre Esquirol—, alternaven amb dades històriques, fragments de prosa, poesies i notes biogràfiques dels principals prohoms empordanesos de l'època.

D'uns anys ençà, la meravella de la fotografia en color ha fet que en aquesta mena de guies artístiques les il·lustracions hagin esdevingut el protagonista principal. Tal és el cas de la col·lecció «El nostre patrimoni», editada per la Caixa d'Estalvis Provincial. Fa unes setmanes, per conducte de l'amic Josep Me Cortada, delegat de la sucursal de l'Escala, vaig ser amablement invitat al Castell de Cap Roig —avui propietat de la Caixa—, per assistir a la presentació del llibre de la col·lecció dedicat al Baix Empordà. Com en l'anterior dedicat a l'Alt Empordà, les magnífiques fotografies són de Jordi Olavarrieta i els textos de l'erudit historiador palafrugellenc en Joan Badia i Homs, el qual, malgrat la seva joventut, s'ha situat com a indiscutible capdavanter entre els estudiosos del nostre passat comarcal. L'obra ve avalada amb un pròleg d'Antoni Pladevall, Director General del Patrimoni Artístic de la Generalitat.

Tant el volum dedicat a l'Alt com al Baix Empordà, són dues obres dignes de recomanar. Àdhuc els qui ens pensem conèixer el país, a través de llurs pàgines en descobrim racons i aspectes que ens havien passat desapercebuts. Resumint, diré que són un goig pels ulls, font de consulta històrica i una guia pintoresca que convida a seguir-la sobre el terreny.

Felicito, doncs, cordialment la Caixa d'Estalvis Provincial i el seu director Senyor Joan Vergés, incansable promotor d'aquestes exemplars publicacions.

A més, crec un deure fer pública una important particularitat que la Caixa —amb un excés de modèstia filantròpica—, no fa constar en aquests llibres: l'import de llur venda va destinat íntegrament al Centre Joan Riu, de Sant Gregori (Girona), per a minusvàlids profunds, una de les obres socials més meritòries que ve sostenint la nostra Caixa d'Estalvis Provincial. Ha estat una raó més que m'ha mogut a escriure aquestes sinceres ratlles, acollint-me a les pàgines de L'ESCALENC.

LLUÍS ALBERT

**ANXOVES
DE
L'ESCALA**
MAGDALENA SUREDA

Telèfon 77 01 46

**BANCU
BANCOTI
BANCOTRAI
BANCOTRANS**

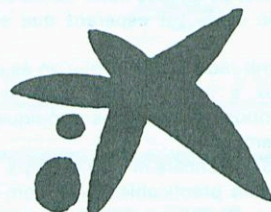
Banc Comercial Transatlàntic

L'ESCALA

CASA CENTRAL BARCELONA

més de 90 oficines a Espanya

CAIXA DE PENSIONS

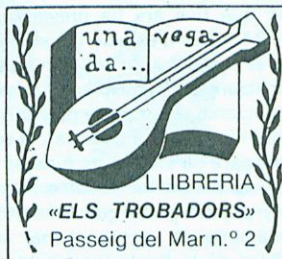
"la Caixa"

**CAIXA D'ESTALVIS
PROVINCIAL
DE GIRONA**

**UNITS PER L'INTERES
DE LES
COMARQUES GIRONINES**

Plaça Victor Català, 9

L'ESCALA

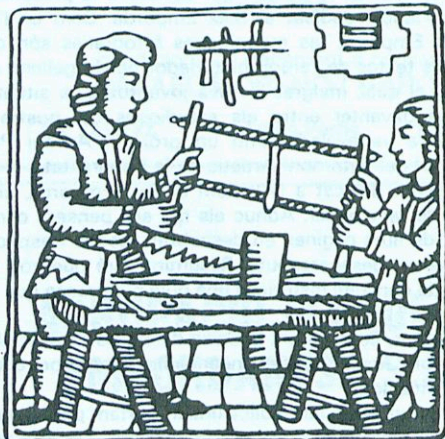

Lindan
ELECTRODOMESTICS

Servei TV garantit
A. PRADO - Tel. 77 04 90

Plaça de les Escoles

L'ESCALA

Mobles Sancho

Ctra. Palafrugell s/n. (davant gasolinera)

Telèfon 77 04 85

L'ESCALA

CASA FEIXAS

INSTAL·LACIONS ELECTRIQUES, SANITARIES I CALEFECCIÓ
FERRETERIA, ELECTRODOMESTICS I ARTICLES PER A REGAL

Plaça Victor Català, 17
Telèfon 77 01 99

L'ESCALA (Girona)

ELS MANAMENTS DE LA LLEI DEL CONTRAST

Mon Dieu, mon Dieu, exclamarien els francesos davant de casos insòlits i difícils de concebre. Però deixem-nos ara del que podrien dir els nostres veïns i centrem la nostra atenció en allò que podem dir o pensar nosaltres.

Per començar assenyalo que davant d'uns fets concrets es corrobora que el nostre pensament és ferm i incommovible, perquè de no ser així tots estariem trastocats.

Quan la nostra ment vol aprofundir en uns temes determinats, que el medi actual ens ofereix en safata de plata i amb uns ingredients gastronòmics de tot tipus de bouquet, corre el risc de quedar enganxada si no és prou cauta i intel·ligent. Això no passaria si la virtut de la noblesa brillés per damunt de tots els afers polítics i socials. Parlar en va no seria usual perquè quan hom parlaria d'un tema es faria bé, sabent el que es diu i perquè es diu; però desgraciadament això no succeeix amb gaire freqüència, d'aquí ve que la vida ens ensenya a no viure massa confiats perquè la volubilitat actual ens reserva enormes sorpreses.

Sortosament l'experiència ajuda a encaminar la vida amb cautela observant certs advertiments. Se'n poden escollir uns quants dels quals la vida ens assorteix.

1- No deixar-se envair ni manipular per cap ona propagandística, ans fugir com més lluny millor del seu radi d'acció. La maniobra del poder propagandístic no faria més que falsejar la vida i el treball, obligant a actuar en desacord amb la pròpia manera de ser.

2- Ser conscients de les desigualtats que mouen el món en un continuat moviment de balanceig. A un costat un govern socialista (de llet amb cafè descafeïnat) pregonant que gastarà mil set-cents cinquanta milions de pessetes en propaganda per la campanya electoral, de cara a les properes eleccions generals del 22 de Juny d'enguany, per aferrar-se quatre anys més a la poltrona del poder i a l'altre pobles enters veient sucumbir llurs habitants, que moren de gana per manca dels aliments més imprescindibles o de malaltia per falta de medicaments necessaris i d'higiene.

3- No fer cas de qui es reserva el dret de fer enganxar cartells propis de la campanya electoral a fi d'ensibornar la gent, embrutint façanes i carrers, encara que molt més tard, en cas d'arribar el moment, es desembossi per fer-los arrancar i reduir-los a escombrials. Despeses per embrutir i despeses per netejar, quina paradoxa!

4- Tenir en compte que mentre molts aspiren a ocupar un just lloc de treball per a sobreviure, altres que ja el tenen segur i ben remunerat, es donen la gran vida, prescindint dels nombrosos mendicants i dels joves i pares de famílies en atur, que es veuen obligats a recollir les engrunes de pa, imitant el pobre Llätzer, bíblic personatge leprós de la paràbola evangèlica del ric Epuló.

5- No fiar-se de les atractives, fàcils i gratuïtes promeses que se solen fer, com qui dona un caramel o posa mel a la boca, però que difícilment es veuen realitzades; sinó confiar en allò que pugui arribar sense esperar-ho. Les promeses pot emportar-se-les el vent; els fets reals són palpables. Serenitat i visió clara, abans d'a gemolir-se i restar decebut.

6- Entendre bé que durant els quatre anys d'administració socialista, la Banca ha guanyat més diners que mai. En canvi el treballador assalariat no solament ha vist mermat el seu poder adquisitiu, sinó molts altres factors laborals dels quals gaudia plenament amb anterioritat. Aquesta nova situació ha donat peu a un mercat negre del treball que ha provocat l'economia submergida.

7- Defensar la vertadera llibertat, perquè no es creu que ho sigui la que obliga al ciutadà a enreixar portes i finestres transformant la pròpia casa en presó, a no sortir de la vivenda en determinats moments per por d'un segrest o violació, a conèixer l'angoixa d'un robatori, etc. Perquè, si «llibertat» fos això, es viuria en el regne dels miratges.

8- Exigir un «canvi» tal com ha d'ésser, perquè quatre anys enrera no es matisà a qui afectaria. Llavors les promeses foren moltes: vuit-cents mil llocs de treball i en contraposició nombrosos grups de treballadors promouen vagues perquè les empreses els donen l'acomiadament; no entrar a l'OTAN i ja s'està a dintre; esgotar la legislatura, en canvi es convoquen eleccions bestretes com estratègia política,... On és el canvi promès?... En els mateixos que el promogueren?... És en canvi tergiversat?...

9- Cal anar a votar i demostrar que la societat actual ha madurat. Però és precís afinar el pols de manera que en un futur pròxim no es trobi cap poble que s'autodenomini adult i lliure mentre somiquegi i se senti afligit perquè forma part d'una societat esdevinguda «la societat dels orellesllargs».

10- Deixar-se atraure per qualsevol campanya de netedat perquè la pulcritud forma part de l'obligada higiene per a conservar la salut. Si s'entén que netedat no significa recollir la brossa, sinó evitar tirar-la, que netedat no significa embrutir i netejar tot seguit, sinó no embrutir d'antuvi, tothom pot adherir-se a la campanya, essent-ne solidari.

Aquests deu manaments s'inclouen en dos:

- Estimar de veritat.
- Confiar en el veraç.

PILAR PELLICER de GISPERT

NO CREIEM EN LES PISTOLES

És trist parlar de la mort. És amarga, i sembla una maledicció llançada sobre la sort de la humanitat. No estant destinada a castigar, ni a rescabalar la vida de ningú, no ha de ser pas un refugi on sigui permès d'enviar-hi aquells que no es vol que siguin feliços. Però costa d'esmunyir-se'n.

El mes passat, en una vila de la nostra comarca empordanesa, un jove encaixà amb la mort. Una bala disparada des d'una pistola, dirigida a la roda del cotxe que tripulava, li entrà al cap. El finiment definitiu no trigà gaires dies a arribar-li.

Aquesta esgarrifosa realitat s'ha produït a les acaballes del segle XX. Hom suposava que el "Far West" havia passat a la història.

Però cal matisar, que a més dels encarregats de conservar l'ordre públic, també porten pistoles molts altres individus, que per motius diversos alteren l'ordre i causen estralls a la societat.

Nosaltres, els que ens hem amb la vida, hauriem de demanar responsabilitats. No sols al qui juga amb pistoles de veritat, sinó també al qui les hi dona i al qui les fabrica.

És ben clar que no n'hi ha prou amb la democràcia formal per a garantir un total respecte dels drets bàsics. Cal incidir i persuadir en la primacia de la força de la raó sobre la raó de la força.

L'home és l'animal més perfecte de l'univers, però és l'únic capaç d'armar-se fins a les dents, per ajudar a la destrucció de la seva mateixa espècie.

P.J.

ASTRUC

La deformació ha donat Sestruc. Dit correctament és Astruc. Els Astruc una família jueva que provinent de Toulouse va establir-se a la Seu d'Urgell. Elías Bedoz és el fundador de la família. La seva muller Astruga i Astrugona la seva filla. Vàren dedicar-se a la usura i varen fer molts de calés.

Pels catòlics la usura era pecat. Els jueus no tenien aquesta mena de sanció i eren forts en aquest negoci. Quan les epidèmies varen empobrir el país, varen traslladar-se a la part oriental del país.

A Palamós apareix un Astruc Ravaia, tresorer del rei En Pere III; va rebre l'encàrrec de fer-se amb totes les pertinències estratègiques i preparar-les per a la defensa.

Aquest tema ha estat esmentat amb la vinguda d'un grup de jueus nord-americans; ells cercaven les arrels de «Sara-fed». L'Astruc Ravaia era qui va rebre l'encàrrec de construir el port de Palamós, ara fa set-cents anys.

J.R.

MAGATZEMS

TITUS

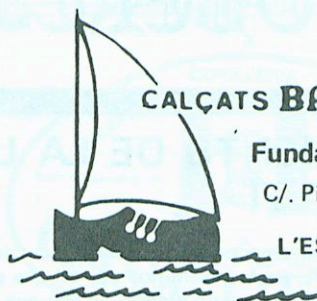
S. A.

BEGUDES:

DAMM HENNINGER LA CASERA
TRINARANJUS LLET RANIA LLET LETONA
AIGUA DE VICHY AIGUA DE VILADRAU
VINS LA-VID FRUCO CODORNIU

Ctra. Viladamat A Palafrugell, Km. 7
Tels. (972) 77 04 04 - 508 - 584

L'ESCALA (Girona)

CALÇATS BALLESTA

Fundada l'any 1920

C/. Pintor Joan Massanet, 10
Tel. 77 02 53
L'ESCALA (Costa Brava)

MAGATZEMS

TITUS

S. A.

CONGELATS — CONCESSIONARI —

GELATS

Ctra. Viladamat
A Palafrugell, Km. 7
Tels. (972) 77 04 04
- 508 - 584
L'ESCALA (Girona)

JOIERIA - RELLOTGERIA

J. Molinas

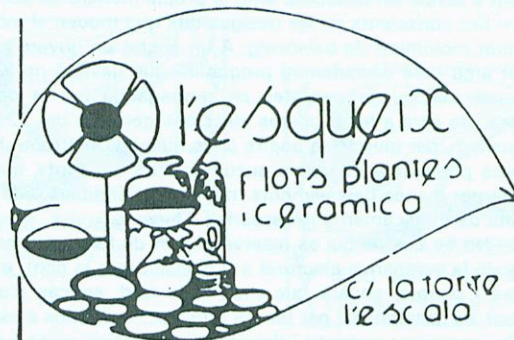
REPARACIONS
COPES I TROFEUS ESPORTIUS

C/. Joan Massanet, 26
Tel. 77 05 48

L'ESCALA

Caravel·la

ROSA MARIA BALLESTA

CENTRE
D'ESPECÍFICS

FARMÀCIA

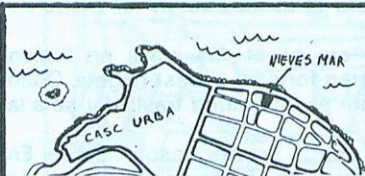
FÓRMULES
MAGISTRALS

Pintor Joan Massanet, 4 - Tel. 77 15 75
L'ESCALA - Alt Empordà

FLECA I QUEVIURES

Plaça Mercat
Tel. 77 00 82

L'ESCALA
(Girona)

HOTEL RESTAURANT

NIEVES MAR

(ANTIGA CASA NIEVES)

Tels. 77 03 00 — 77 03 04 - Passeig Marítim - L'ESCALA
(Costa Brava)

JOPA

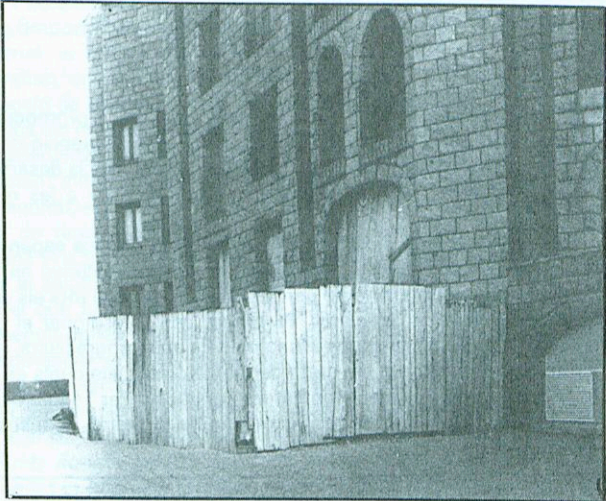
nàutica
Closa del Llop, s/n.
Tel. (972) 77 07 55
L'ESCALA (Girona)

EMBARCACIONS · MOTORS · ACCESSORIS

EVINRUDE E

de més i de menys..

Aquesta secció, concebuda com espai d'expressió crítica en el més positiu sentit de l'accepció, aplega les opinions dels lectors recollides per la Redacció, que les publica com a un aspecte més de servei públic.

Aquest espai, tancat de qualsevol manera amb taulons que el temps i la deixadesa han anat fent malbé, s'està convertint en un abocador de deixalles i en un atemptat al bon gust que sembla que porta camí de perpetuar-se.

Han acabat, segons sembla, les obres de la Telefònica i ens comuniquen els veïns del carrer dels Horts que han estat reparats els desperfectes més grossos que s'havien provocat. Llàtima que els aixafaments de vorera i calçada de més del quaranta per cent del carrer, restin igual...

Estem ja a les portes del estiu altra vegada i, que sabem, no s'ha fet res per a la evidentment necessària reordenació viària en els carrers de la nostra vila. Això ens fa tèmer que, altra vegada, els embussos, taponament de sortides, mals aparcaments, dificultats per al trànsit peatonal etc. etc. serà el nostre pa de cada dia i el disgust de cada estiu.

Altra vegada ens han arribat reiterades queixes respecte l'ús que estan cometent nombrosos establiments públics (és de suposar que amb el beneplàcit de l'Ajuntament) en l'ocupació de l'espai comú. Les fotografies –i és una petita mostra– són suficientment eloqüents com per no insistir massa en el fet.

Entenem que la permisivitat en l'explotació pròpia d'un espai del qual en tenim dret a gaudir tots, ha de tenir uns límits molt concrets i mai ha d'arribar a causar molèsties a la resta de ciutadans i molt menys exposar-los a danys o perills. Com, per exemple, es pot permetre l'ocupació de la **TOTALITAT d'una vorera per un particular**, en propi benefici, **obligant al vianant a passar per la calçada i exposant-lo als evidents perills que això comporta?** En cas d'accident, a qui cal demanar responsabilitats? A l'establiment que abusa o al Ajuntament que ho permet?

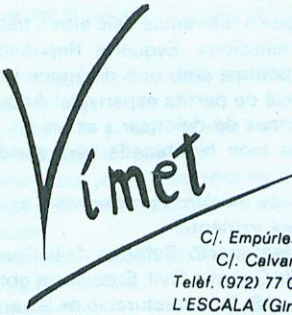
Desitgem que no arribi aquest cas, i s'arbitrin ràpidament les mesures per aturar aquests evidents excessos.

SASTRERIA

Vilabrú

MARIA BUIXEDA BURGAS

C/. Empúries, 19
C/. Calvari, 20
Teléf. (972) 77 01 85
L'ESCALA (Girona)

- Mobles
- Articles Bambú
- Decoració
- Cistelleria
- Regals
- Bosses

L'ESCALENC, davant de la present contesa electoral ha ofert a tots els partits i formacions polítiques amb representació a l'Escala un espai de la publicació perquè expliquin el seu punt de vista sobre el panorama polític actual prenent com a punt de referència les següents qüestions:

PARTIT DELS COMUNISTES DE CATALUNYA

El Partit dels Comunistes de Catalunya, durant la present legislatura, o també immediatament després del V Congrés del PSUC, del qual vàrem ser exclosos sense tenir en compte els acords que havien estat assolits per la majoria dels components de l'esmentat i famós congrés, no hem tingut altra inquietud que donar fe de la nostra fidelitat als principis polítics del marxisme-leninisme.

També ha estat preocupació nostra, i encara ho continua essent, l'entrada d'Espanya a l'OTAN. Personalment crec que l'ingrés a l'OTAN, en els moments actuals, és un dels errors més grans que es podien cometre. Entrar a l'OTAN amb ple dret, en la dècada dels cinquanta quan no ens hi volien amb el pretext de la dictadura que teníem aquí, sí que hauria estat un bon negoci, ja que llavors no s'hi podia perdre res militarment, i en canvi hi havia molt a guanyar tota vegada que Rússia, en aquells anys, no era res militarment; però ara, que no hi ha res a guanyar i sí molt a perdre, crec que ha estat un error que pagarem car. «Deixeu pixar els matxos», deia en Ramon «Esparralló», un dels més grans filòsofs que ha tingut aquest poble. Les raons que tinc per justificar la meua posició són moltes i per tant impossible d'explicar en tant poc espai.

Quant a la valoració de la situació actual haig de fer constar que no entra dins de la meua vocació analitzar les situacions presents. Sento més interès per allò que ha de passar, que no pas per allò que està passant, i el futur el veig insegur i preocupant.

Per dir quelcom del present, em limitaré a assenyalar algunes de les qüestions que són del domini públic. Una és de moral: cada dia que passa hi manca més noblesa en el tracte a nivell humà. No sé de qui és la culpa. També són preocupants les qüestions socials, ecològiques, de seguretat ciutadana i, per sobre de tot, la manera com funciona la justícia. Encara la gent es preocupa més de tenir bones influències que no pas de tenir la raó. Enumero aquestes perquè considero que ja són suficients per a una persona a qui no desvetlla massa el present.

Aquesta vocació que tinc jo per al futur fa, crec, que em senti còmode en el P.C.C., ja que aquest partit és un partit de futur. Ara per ara no hi tenim gaire res a fer. Ja el podeu votar amb tota tranquil·litat que no fareu pas cap mal ni cap bé a ningú. Sóc conscient que si no es presenta un conjuntura favorable no serem mai res. I sinó: «deixeu pixar els matxos».

Ferran Català

ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

És important de remarcar que a diferència dels altres partits que es presenten a les properes eleccions, Esquerra Republicana de Catalunya és l'única formació política amb una dinàmica netament catalana i sense cap dependència de partits espanyols. Aquest punt de partença, és el que ens permet de defensar i exigir els nostres drets d'una forma clara i sense tenir hipotecada l'expressió de les nostres idees.

El programa polític d'E.R.C. és modern i progressista en tots els aspectes tractats, entre els quals esmentem:

Defensa del dret a l'autodeterminació. Reforma de la Constitució espanyola. Desmilitarització de la Guàrdia Civil. Escolaritat obligatòria fins als 16 anys i gratuïta fins als 18. Reestructuració de les empreses públiques. Reducció de les despeses militars. Suprimir la duplicitat d'administracions. Fomentar el cooperativisme agrícola i millorar les tècniques a fi de poder fer front a la competència europea. Disminuir

—QUINA ACTIVITAT HA PORTAT A TERME EL VOSTRE GRUP POLÍTIC, DURANT AQUESTA LEGISLATURA?

—COM VEIEU LA SITUACIÓ ACTUAL?

—QUINES PROPOSTES FEU DE CARES AL FUTUR?

l'intervencionisme estatal en la política industrial i promocionar la col·laboració entre la Universitat i les empreses. Protecció del medi ambient amb l'adopció de mesures per a lluitar contra la desertització i la deforestació, utilitzant espècies autòctones per a les repoblacions.

Com és evident, E.R.C. no pretén dirigir la política espanyola, ja que entre altres coses, el pes específic que té Catalunya en funció del número de diputats no ho permet, ni en el cas que tots els nostres diputats fossin d'un sol partit. Pretenem però pressionar el govern espanyol a fi de que es segueixi una política més progressista, i alhora continuarem reclamant els drets del poble català, els quals es veuen amenaçats per l'actual conjuntura política. Per aquest motiu, col·laborarem amb forces polítiques afins a la nostra, exteses arreu de l'Estat.

ALTERNATIVA VERDA

Durant els darrers decennis la nostra societat ha cregut en el «PROGRÉS». Ha cregut que el seu esdevenidor estava en un ràpid creixement de la producció i del consum. I n'ha gallejat. Però a l'eufòria li ha succeït el desassossec. Després la inquietud i l'angoixa. A poc a poc, ens hem adonat que aquest creixement, que aquest «desenvolupament de les forces productives», tot allò que ens agradava anomenar com «progrés», engendrava estralls sense precedents en la història de la humanitat. És en aquesta conscienciació on ha crescut la sensibilitat ecologista. És en el seu si on el moviment ecologista troba el seu vigor, renovat sense parar.

Una presa de consciència així no podia desembocar més que en un qüestionament radical del sistema de valors i de la visió del món sobre els quals les societats industrials —tant les de l'Est com les de l'Oest— s'han bastit. El sistema de valors que nodreix aquestes societats és essencialment materialista. La recerca de la felicitat es redueix al creixement del consum.

S'identifica benestar amb producte nacional brut. En canvi, pel moviment ecologista, el ser té prioritat sobre el posseir, l'esperit de domini sobre la natura deixa lloc al respecte dels equilibris ecològics, la recerca de l'autonomia substitueix a l'esperit de competència entre els homes i entre els pobles.

A aquest trasbals de l'ordre de valors s'hi afegeix un canvi profund de la visió del món. Al llarg de la història, les societats industrials han estat posseïdes per una fe cega en la ciència i en la tecnologia, concebudes com el descobriment i l'explotació de relacions causals simples i lineals. Enfront d'aquesta visió mecanicista del món, la conscienciació vers els estralls del «progrés» ha imposat una aproximació que posa l'accent en la complexitat de les relacions entre els fenòmens, en la influència recíproca a que poden tenir entre ells sobre l'acció i la reacció que un fenomen pot exercir sobre altres fenòmens: és la visió del món anomenada sistemàtica. El domini de l'ecologia científica il·lustra excel·lentment aquesta aproximació.

L'ecologia política es basa en l'ecologia científica i freqüentment s'hi inspira, a despit que el projecte ecologista es troba ben allunyat d'un món ecològicament intacte, on la població robotitzada treballaria esclavitzada sota la direcció d'una minoria de savis i d'enginyers de l'ecologia.

Quina és doncs la veritable natura del projecte ecologista? En quines constatacions es recolza aquest projecte? Quines són les components del moviment social que representa? Quina estratègia política és susceptible de dur-la a la pràctica? Respondre a totes aquestes qüestions, és definir els principis fonamentals que sustenten l'acció del Moviment Ecologista de Catalunya.

ESPECIAL ELECCIONS

PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE)

La primera cosa que podem dir que ha fet, durant aquests quatre anys, la formació política a la qual pertanyem ha estat la de «governar».

Per primera vegada, després de molts anys, hi ha hagut un govern sòlid que ha pogut prendre mesures urgents i inajornables (algunes dures i ingrates, però del tot necessàries), que cap altre govern no s'havia atrevit a portar a terme pel desgast electoral que això comporta. Pensem entre d'altres coses en la reconversió industrial, la llei d'incompatibilitats (que a Catalunya, per cert, la Generalitat encara no ha aplicat), la implantació de l'IVA, la llei d'objecció de consciència, la qüestió de l'OTAN, l'aprovació de la llei orgànica del dret de l'educació, el desplegament del mapa autonòmic, la despenalització de l'avortament, la reforma de la cúpula de l'estament militar i la seva adequació al temps modern, la llei general de la sanitat, el cas Rumasa, el Cas Palazón, el desenvolupament de la llei de tercers canals que ha permès la creació de la televisió catalana (TV3), etc. etc... I encara hi podem afegir l'allunyament de la por al colpisme i els avenços en la lluita contra el terrorisme.

Pel que fa a l'atur, tot i que no ha anat com s'esperava, s'ha aconseguit de frenar la pèrdua de llocs de treball i de posar les bases per començar a crear-ne de nous. Referent a aquest tema, dos aspectes il·lustratius: durant l'any passat, s'han creat més llocs de treball que no pas s'han perdut; un altre exemple seria el de la creació del Taller de Jardineria subvencionat en part per l'INEM.

Amb aquests govern ha tingut lloc la plena integració a la Comunitat Econòmica Europea, que ha vingut acompanyada per una major presència de l'Estat Espanyol en general i del president del govern en particular en el món europeu i occidental. Ingress que representarà una millora en les condicions econòmiques, sobretot per a Catalunya, en el camp del turisme, la indústria, l'agricultura...

Mai com ara no hi havia hagut a Madrid tants catalans ocupant alts càrrecs en l'administració, i no només de ministres.

Pel que fa a l'actuació a Catalunya, dos exemples de mostra següent: l'aportació, des del govern central, de 180.000 milions de ptes. per mantenir els llocs de treball de la SEAT i evitar l'enfonsament d'un piló de petites indústries i tallers del Baix Llobregat i les partides de subvenció amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat de l'Institut d'Estudis Catalans amb la corresponent equiparació d'aquesta entitat amb la Reial Acadèmia Espanyola de la Llengua.

I a l'Escala, dos exemples més: la subvenció del 50% de les obres de sanejament, que vol dir 85 milions de pessetes a fons perdut i la totalitat de la regeneració de la platja del Riells, amb 20 milions de pessetes.

En aquest moment no podem pas dir que es puguin llençar les campanes al vol, ni ballar per un peu d'alegria, però tampoc hi ha raó de ser excessivament pessimistes. Ja sabem que no és un camí de roses i flors el que fem tots plegats, però com a mínim sabem quin camí hem de seguir i enllà de l'horitzó es comencen a distingir senyals de bonança, i si mirem enrera veiem uns fonaments fermes i forts que ens permetran d'aixecar aquest edifici que és de tots, i aixecar-lo com cal, no començant la casa pel teulat. I per aconseguir-ho, creiem que anem

PER BON CAMÍ

CONVERGÈNCIA I UNIÓ

Necessitem una altra acció de govern. Un altre estil.

Ens cal un aire nou que sintonitzi més amb els problemes reals de la societat.

Sense prepotències, amb voluntat de diàleg i de convivència, sense cap mena de registre autoritari.

I per dur-lo a terme, les línies fonamentals d'actuació que ens proposem són:

Desplegar en tota la seva profunditat i sense recels el mandat constitucional de configurar autonòmicament l'organització de l'Estat.

Eliminant tots els traspassos pendents.

Concretant un nou model de finançament autonòmic.

Reestructurant el Senat a fi de convertir-lo en Cambra de les nacionalitats i regions de l'Estat.

Instituint l'àmbit territorial de les Comunitats Autònomes com a circumscripcions electorals al Parlament Europeu.

Superant les reminiscències centralistes de l'Estat.

Definir una nova política econòmica que estimuli la inversió i la creació de llocs de treball.

Estimulant la inversió productiva i eliminant els obstacles que la restringeixen.

Fomentant la petita i mitjana empresa.

Lluitant contra l'atur mitjançant:

-La flexibilització de la normativa de contractes laborals.

-La disminució dels costos no salarials.

-La promoció de l'accés dels joves al món del treball.

Reduint el dèficit públic mitjançant:

-La redefinició del paper de l'empresa pública.

-La reforma de la Seguretat Social.

-La introducció de l'austeritat en el creixement de la despesa consumptiva.

Prioritzant la innovació i el desenvolupament tecnològic.

Reformar en profunditat l'administració pública espanyola.

Incorporant els criteris de gestió emprats en el sector privat.

Desburocratitzant el seu funcionament i simplificant els tràmits administratius.

Incentivant la professionalitat del personal de l'Administració.

Adaptant-la a la realitat autonòmica de l'Estat, **suprimint** la figura dels governadors civils.

Millorar la qualitat de vida dels ciutadans.

Adaptant totes les pensions de jubilació a l'increment del cost de vida.

Desenvolupant plenament la Llei d'Integració Social del Minusvàlid.

Ampliant el període d'ensenyament obligatori i gratuït fins als 16 anys.

Fomentant l'associacionisme juvenil i els esports.

Incrementant el període de baixa per maternitat.

Regionalitzar el destí en el servei militar.

Garantir la seguretat de tots els ciutadans i reformar l'Administració de Justícia.

Construint nous establiments penitenciaris que garanteixin la rehabilitació social dels interns.

Modernitzant les Forces i Cossos de Seguretat.

Elaborant un Pla General contra el tràfic i el consum de drogues i desplegant programes de prevenció, assistència i integració dels drogodependents.

Dotant l'Administració de Justícia dels mitjans necessaris per tal de modernitzar-la i accelerar-la els processos judicials.

Reformant la legislació vigent per equiparar l'home i la dona davant la llei.

Refermar el compromís europeu d'Espanya i la seva inserció en el món occidental.

Consolidant la presència del nostre país en la Comunitat Europea com a membre de ple dret.

Assumint una política exterior de defensa dels Drets Humans, la pau, la solidaritat internacional, la no ingerència i la solució negociada dels conflictes.

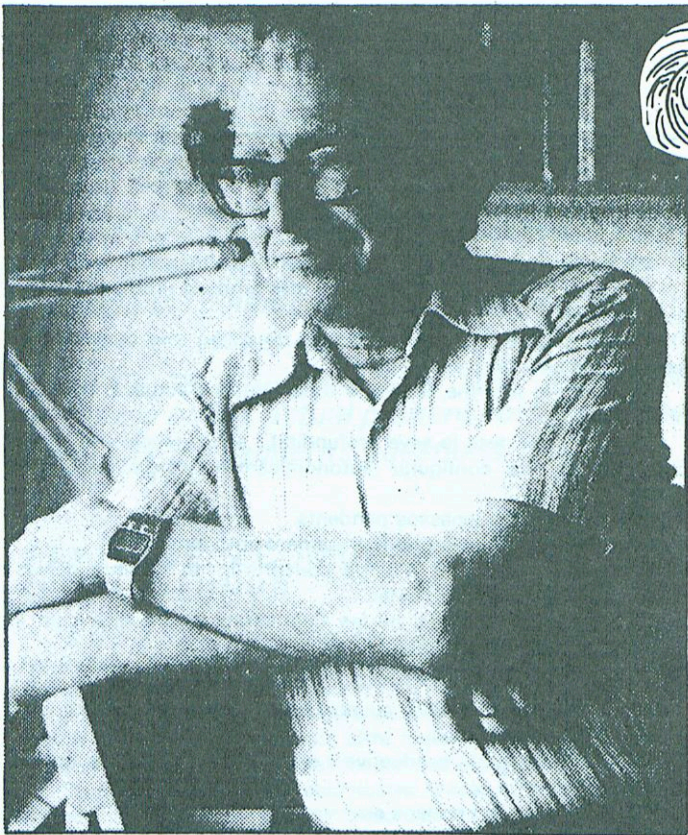
Incrementant l'ajuda al Tercer Món a través de les organitzacions no governamentals.

Ramón Ylla i Heras JARDINER

PROJECTES, MANTENIMENTS I NETEJES
DE JARDINS I TERRASSES

C/. Muntanya Rodona, 12
Camp dels Pilans

C/. Maranges, 25
L'ESCALA (Girona)

Pere Calders

COSES APARENTMENT INTRASCENDENTS

Durant molt de temps vaig viure en una dispesa de prop del port. La família que la regentava va arribar a tenir-me molta estimació, i quan els vaig dir que me n'havia d'anar a Bratislava per raons de policia la senyora de la casa em digué:

— Deixeu-nos un retrat vostre. El posarem damunt el piano i així us podrem enyorar més de gust.

Jo li vaig dir que no en tenia cap, que mai no havia estat partidari de fer-me retratar, però la dama insistí:

— Feu-vos-en fer un. Encara que no tingui cap importància. Una cosa senzilleta, sabeu? Només per conservar la fesomia.

Realment era tan simple complaure-la i jo li devia tantes coses que no es poden contar, que aquella tarda em trobava fent antesala a casa d'un fotògraf de barriada.

Quan em tocà el torn, vaig explicar que volia un retrat petit, de poc preu, i que com més aviat enllestíssim millor. Vaig procurar fer entendre que la mirada de la màquina em produïa desconcert i que si fos possible fer retrats amb anestèsia jo en seria adepte.

— Procurarem que us sigui lleu —digué el fotògraf—. Usarem magnesi i no us sentireu de res.

Em va posar bé, mugué la mà i em digué que mirés l'objectiu, que sortiria un ocell. Això, naturalment, sempre desperta interès, i, mentre mirava amb els ulls ben oberts per no perdre detall, l'home va prémer un botó i una pera de goma que hi havia al costat de la màquina.

Aleshores, les coses pengueren un aire de grandesa

que esfereïa. A la meua dreta, la flamarada del magnesi va semblar que portés un tros de cel d'estiu a la cambra; jo vaig fer un salt de persona ben nodrida, per protegir-me darrera la màquina, i des d'allí vaig veure com la flama havia encès una cortina de vellut negre. El foc s'encomanà als mobles i al cap de cinc minuts cremava tota la casa, de la qual escapàrem l'artista i jo per miracle.

Aquell vespre mateix la gent tenia notícies que havia cremat un bloc de cases i que moriren més de tres-centes persones, totes de bona família.

PERE CALDERS

El Premi d'Honor de les Lletres Catalanes d'aquest any ha estat concedit a Pere Calders, un dels màxims exponents de la narrativa curta en català. D'ell han dit els crítics literaris: «L'obra de Pere Calders voreja l'absurd, concebut, gairebé sempre, no pas a partir d'unes visions fantàstiques i sobrenaturals, sinó amb la intenció de recrear un món aparentment normal», i que l'autor ens presenta «un món literari a mig aire entre la raó i el subconscient, un món en ebullició constant, entre calmat i frenètic, alguna vegada aparentment caòtic, però mai irracional».

Aquí en teniu una mostra:

VIDA ESCALENCA

REFRESQUEM LA MEMÒRIA

RICARD GUANTER

ACLARIMENT

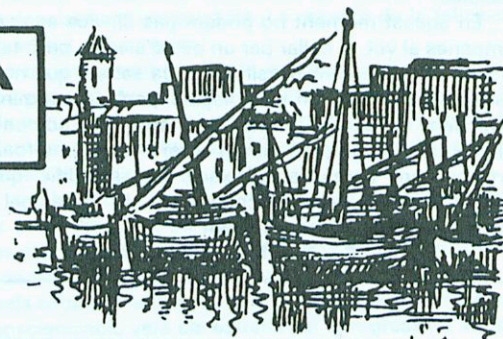
Per si els nostres lectors no ho advertissin, els comuniquem que d'ara endavant, fins una nova variació, els temes que tractarem seran molt més concisos, més breus, més concebuts com a cròniques d'esdeveniments succeïts a l'Escalenc ja fa alguns anys —tot i que per als més grans els semblarà més recents— i en aquests temes hi predominarà la informació gràfica sobre l'escripta.

Per això, faré ús d'articles de caràcter local que fa uns anys vaig publicar en alguns diaris i setmanaris.

Aquest canvi ve motivat per la intenció —la voluntat hi és— que tinc de publicar, quan el temps m'ho permeti i disposi del suficient recull de material gràfic i escrit, un llibret —no m'atreveixo a qualificar-lo de llibre— sobre temes locals tractats en la mateixa línia que fins ara ho venia fent a «L'Escalenc», si bé amb més extensió i amb més abundància de fotografies, ja que per raons d'espai, he hagut de sintetitzar i no he pogut explicar-me en detalls i concrecions, com desitjava.

D'altra banda, la part costumista i de tradicions de la població queda suficientment coberta per la secció de les entrevistes a persones d'edat avançada de l'Escalenc.

En el decurs de quatre anys de col·laboració continuada a la nostra revista, que és la de tots, he rebut un valuós ajut de persones escalenques que m'han explicat anècdotes, fets i coses del nostre

poble, que m'han facilitat fotografies antigues, documents, escrits i papers pertanyents a la història local, com també respecto aquells que m'ho han negat en rodó.

Als primers, que són la gran majoria, els dono les gràcies, en nom de la història escalenca, amb la confiança que em seguiran ajudant per a portar a terme la recopilació de la vida del nostre poble, fins allà on sigui possible i jo m'hi vegi capaç.

I sense més preàmbuls, anem al que dèiem:

DESPRES D'ONZE ANYS I QUATRE MESOS D'ESTAR AL FRONT DE L'ALCALDIA DE LA VILA, CESSA EN EL SEU CÀRREC EL SENYOR JAUME SUREDA, EL QUAL ES SUBSTITUÏT PER EL SENYOR JOAN MASSANET

Amb aquets titulars, el dia 15 d'abril del 1959 publicavem en el diari de Girona «Los Sitios» la següent crònica, la qual, traduïda al català, en la seva primera part, deïa així:

Per disposició governativa, el passat divendres dia 10 d'abril de 1959, cessava en l'alcaldia de la nostra vila el senyor Jaume Sureda Tasis, càrrec que havia ostentat durant el llarg període d'onze anys i quatre mesos.

En compliment de las mateixa, a les 7 de tarda de l'esmentat dia, es reuní l'ajuntament en ple, en sessió extraordinària, sota la presidència del senyor Alcalde sortint, el qual donà compte als presents de l'escrit rebut de l'excel·lentíssim senyor Governador Civil de la província, en el qual era nomenat per a substituir-lo en el càrrec, el veí d'aquesta localitat, el senyor Joan Massanet i Juli.

En aquest escrit es feia palès l'agraïment de la superioritat al senyor Sureda pels serveis prestats en el desenvolupament de les seves funcions en tan llarg període de mandat municipal.

Després d'haver llegit la credencial del nomenament, el nou batlle jurà davant del Sant Crist, d'acord amb la següent fórmula:

«Juro servir fidelment a Espanya, guardar lleialtat al Cap de l'Estat, obeir i fer que s'acompleixin les lleis, defensar i fomentar els interessos del Municipi, mantenir la seva competència i ajustar la meua conducta a la dignitat del càrrec».

Aquest jurament obtingué del President de l'Assemblea la següent resposta:

«Si així ho feu, que Déu i Espanya us ho premiïn, i si no, que us ho demandin».

Tot seguit, va lliurar el bastó d'Alcalde i les insígnies pròpies del càrrec al senyor Joan Massanet, el qual quedà, d'aquesta manera, investit de l'autoritat, tractament, deures i drets inherents a l'Alcaldia.

Celebrats aquests actes protocolaris, féu ús de la paraula, visiblement emocionat, el senyor Jaume Sureda, tot agraint l'ajuda i la col·laboració rebudes de tots els companys de consistori, com mai s'havia aconseguit a l'Escala, els últims temps. Advocà en favor de la perseverància d'aquesta bona unió de tots i que les moltes atencions que ell havia tingut, les continués tenir el seu successor.

«Deixo d'ésser Alcalde —manifestà el senyor Sureda— amb la consciència tranquil·la d'haver complert, en tot moment en el meu deure. Deixo d'ésser Alcalde —continuà dient— però mai d'ésser un escalenc més, disposat en tot moment, a col·laborar en tot allò que suposi un bé per a la nostra població».

I afegí:

«Si en quelcom pot servir la meua experiència obtinguda en el llarg temps al front de l'Alcaldia, sàpigues, amic Massanet, que pots comptar amb ella».

I finalitzà dient:

«—que si en alguna ocasió havia molestat els seus companys, aquesta era la millor ocasió perquè tinguessin a bé de dispensar-lo».

Donava una forta i cordial encaixada a tots els assistents, i era el nou Alcalde de l'Escala, el senyor Joan Massanet i Juli, qui, a continuació, féu ús de la paraula, i en nom propi i en el de tots els senyors regidors, agrai la tasca portada a cap pel senyor Jaume Sureda al front de l'Alcaldia. Avaluà la gran experiència d'aquell i acceptà la seva oferta, ja que per a ell, el càrrec d'alcalde era totalment desconegut:

«Durant el poc temps que portava ocupant el càrrec de regidor he descobert en alguns dels meus companys unes qualitats d'organització i col·laboració que difícilment hauria endevinat a través del normal tracte ciutadà».

La vostra bona predisposició a ajudar-me fa que em vegi animat a convertir en realitat el que ara tant solament són desitjos.

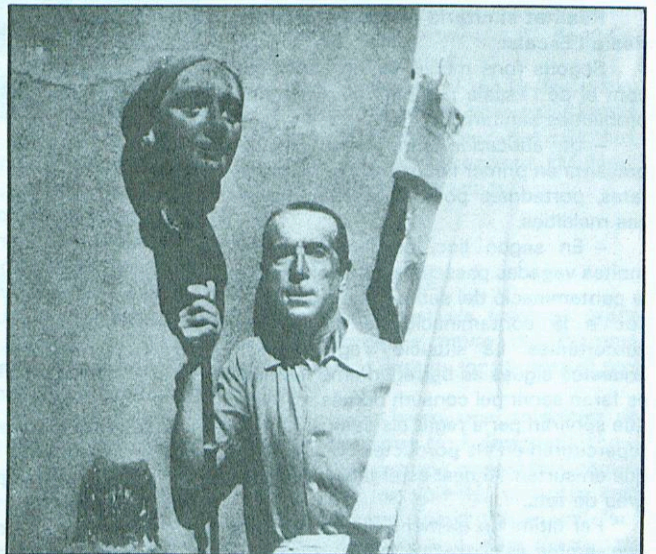
No obstant el meu desconeixement, estic disposat, comptant sempre amb la valuosa ajuda de la Corporació, a treballar en tot el que sigui en profit de la població».

El senyor Massanet donà una ràpida i global visió al camí a recórrer, amb la noble preocupació de procurar que l'Escala no tingui una vida lànguida i no es vegi superada per poblacions més petites.

Manifestà que el seu gran desig era el d'agermanar l'activitat de la pesca amb la del turisme, els més fermes pilars sobre els quals s'assenta l'economia local.

Acabà dient que les paraules adreçades al senyor Sureda, tot i ésser sinceres i afectives, no eren suficients per a fer-li palès l'agraïment de tots els seus companys i d'ell mateix, proposant la idea de dedicar-li un senzill però emotiu homenatge, acte que es celebrà el propi dissabte en un àpat de germanor en el cèntric restaurant de Casa Neus, ocasió en la qual relluïren, una vegada més, el companyerisme i compenetració que existia entre l'Alcalde sortint i els regidors, cosa que diu molt en favor de tots.

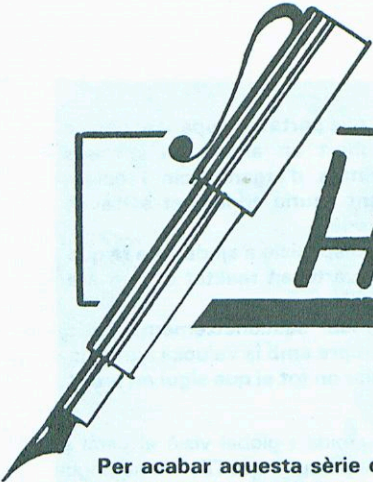
(Continuarà)

El Sr. Joan Massanet, home de refinada cultura, que palesà especialment a través de la pintura, era designat alcalde de l'Escala el 10 d'Abri de 1959, càrrec que ocuparia amb tota responsabilitat i dignitat.

El Sr. Jaume Sureda, amb el bastó de batlle a les seves mans, el dia 5 de juny de 1957, presidint les autoritats locals, amb motiu de la visita pastoral del senyor bisbe Josep Cartanyà.

HISSANT LA PLOMA

L'ABOCADOR D'ESCOMBRARIES

Per acabar aquesta sèrie d'articles dedicats a les obres públiques, l'article d'avui s'ocuparà del problema de les escombraries del poble, problema que per fi, sembla que estan mirant de resoldre les autoritats municipals. El problema que tractem aquest mes, és un problema eminentment sanitari, i increïblement, una de les grans assignatures pendents del municipi, després que l'altre problema sanitari important, el de les aigües residuals, ja quedi momentàniament resolt amb la construcció de l'emisari submarí, que s'està portant a terme actualment.

Realitat sanitària de les escombraries a l'Escala:

Segons fons mèdiques, un abocador com el de l'Escala presenta els següents problemes sanitaris:

- Un abocador com el de l'Escala, presenta en primer lloc el problema de les rates, portadores potencials de nombroses malalties.

- En segon lloc, un fenomen que moltes vegades passa desapercbut, el de la contaminació del subsòl, que pot donar lloc a la contaminació de les aigües subterrànies. La situació s'agreuja si aquestes aigües es barregen amb les que es faran servir pel consum domèstic, o les que serviran per a regar els camps, ja que repercutiran en els productes comestibles que en surten. Aquest és el problema més greu de tots.

Per últim, un element, que malgrat el que sembla, és el que afecta menys la salut de les persones, que és el fum que s'estén sobre una bona part del poble quan es cremen aquestes. Malgrat no ésser molt perjudicial, a algunes persones els produeix irritabilitat i al·lèrgia.

Com hem pogut comprovar, el vent juga un paper important en els efectes de l'abocador sobre el poble. Així, les situacions pitjors es produeixen quan bufa garbí o ponent, en què el fum s'estén sobre els barris de Riells, Poble Sec i Muntanya Blanca, i també quan bufa la tramuntana, ja que degut a la seva gran força, arrenca papers i demés brutícia i la diposita als camps que troba al seu recorregut, essent especialment lamentable l'espectacle que es contempla a la zona de can Japot, en què tots els arbres queden ben empapats.

La primera solució:

Donada la magnitud del problema, el consistori escalenc busca una solució per a eliminar-lo, sobretot de cares a l'estiu, en què aquest s'agreuja. Aquesta primera solució semblava que volia arribar el propassat estiu, quan l'Ajuntament de l'Escala es posà d'acord amb el de Torroella de Fluvià per a portar les escombraries a un terreny d'aquell poble, que ens serviria d'abocador. Però és en aquest moment, que la gent d'aquest poble es mobilitza, tot oposant-se al projecte, i demana un informe sobre els efectes que

produiria la instal·lació de l'abocador allí, als ecologistes dels aiguamolls de l'Alt Empordà. L'informe indica que aquesta instal·lació tindria unes greus conseqüències per a la zona, i basant-se en aquest fet, s'aconsegueix convèncer l'Ajuntament escalenc, perquè no segueixi endavant amb el previst. Les principals raons que esmenta l'informe són la contaminació del subsòl i la destrucció del paisatge.

La solució ideal:

La solució ideal seria sens dubte, la creació d'una planta de reciclatge d'escombraries a nivell comarcal. Aquesta planta permet de transformar les escombraries en productes aprofitables, alhora que es controla el fum, les rates, i demés problemes que puguin comportar els actuals abocadors. És per a informar-se sobre aquest tema, que els alcaldes de Roses, Castelló d'Empúries i l'Escala van visitar el mes de desembre passat la ciutat de Düsseldorf, a la RFA, on hi ha la seu d'una important empresa alemanya dedicada a la construcció de plantes de reciclatge, alhora que van poder observar «in situ», diverses plantes que l'empresa ha instal·lat en aquella zona.

Aquesta solució però, ha estat desestimada per motius econòmics, i pel fet que, si cal, sempre si és a temps a posar-la, en cas que les solucions que ara es prenguin no siguin prou satisfactòries.

La solució més probable:

Una vegada descartada la solució anterior, sembla que la millor proposta que queda és la que s'està discutint ara entre diversos pobles de la comarca, la de crear un abocador controlat, és a dir un lloc on se segueixi un procés successiu d'abocament i enterrament de les escombraries, amb la qual cosa s'aconsegueix eliminar totalment el problema del fum, i es controla perfectament la brutícia, rates, etc. (Per aclarir idees, direm que el de l'Escala es considera un abocador incontrolat). A més a més ja s'ha trobat el lloc indicat per a situar-lo, ja que els tècnics han aconsellat Pedret i Marçà, un poble de

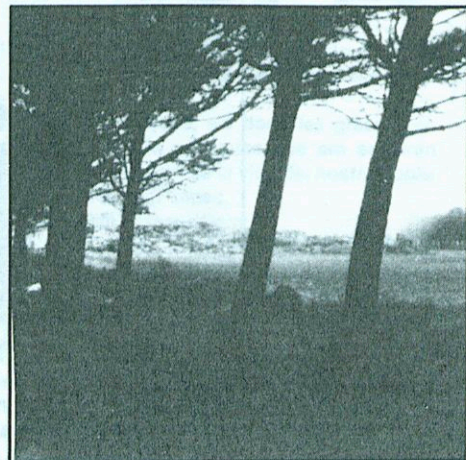
150 cases, veí de Castelló d'Empúries, i dins el terme del qual Castelló d'Empúries té situat un abocador incontrolat que provoca moltes molèsties als habitants de la zona.

I la gent què hi diu?

En primer lloc hem de tenir en compte l'opinió del poble més afectat per aquest nou pla, Pedret i Marçà. Posats en contacte amb l'Ajuntament d'aquest municipi, ens hem assabentat que van rebre un avant-projecte de la mancomunitat de pobles de l'Alt Empordà, però això va ésser ja fa temps, i des d'aleshores no han rebut cap més notícia del tema, pel que creuen que està tot força verd. Ara bé, en cas que aquest projecte es portés endavant, ells en principi s'hi oposarien, pel fet que a un poble de 150 cases no li compensa tenir l'abocador de tota la comarca, ja que per aquest fet no rebrien cap tipus de compensació econòmica. De totes maneres han trobat una solució viable, que és que aquest possible nou abocador es situés precisament al mateix lloc on actualment Castelló té situat l'abocador incontrolat abans esmentat, que recull les escombraries d'Ampuriabrava, i que es troba al terme de Pedret. D'aquesta manera s'aconseguiria que a partir d'ara, aquest abocador fos controlat.

Per altra banda els ecologistes opinen que el tema de les escombraries és un problema molt greu que afecta tota la comarca, i que ja fa temps que s'hauria d'haver resolt. La solució que ells proposen és la de fer una planta de reciclatge que actués a nivell comarcal. De no ésser possible això, accepten la solució de l'abocador controlat, sempre i quan sigui considerat com a provisional, i tenint sempre la planta de reciclatge com a fi darrer.

La gent de l'Escala creu, també, que aquest problema ja s'hauria d'haver resolt fa temps, perquè causa grans molèsties al poble, sobretot a l'estiu, i afecta en gran manera la imatge turística del municipi. Per a la gent d'aquí, qualsevol solució valdria amb tal que es resolgués immediatament i definitiva aquest greu problema que patim.

La nova ambulància municipal, estrenada el primer de maig.

SERVEIS DE LA NOVA AMBULANCIA MUNICIPAL

El mes passat ens fèiem ressó de la inauguració de l'ambulància però posposàvem per al proper número de «L'Escalenc» el comentari relatiu als serveis de l'esmentada ambulància, cosa que fem tot seguit.

La nova ambulància substitueix un servei privat d'ambulàncies que, per diverses raons, va deixar de funcionar.

Amb ella no es cobriran totes les necessitats en ple estiu, per la qual cosa caldrà estar en contacte permanent amb d'altres serveis municipals o privats més propers. Però de moment, les necessitats més urgents podran ésser ateses, sobretot fora de l'època estiuenca.

Pel que ens han informat, té una excel·lent suspensió i està dotada dels aparells i accessoris més necessaris i, a la vegada, imprescindibles, a fi d'atendre els usuaris en les millors condicions possibles.

Els serveis que ofereix l'ambulància seran abonats pel propis usuaris d'acord amb les tarifes assenyalades en la corresponent ordenança municipal, i que va ésser aprovada pel Ple Municipal en sessió del dia 20 del propassat febrer.

L'Ajuntament extindrà la corresponent factura a l'interessat el qual quan procedeixi, serà abonat per la Seguretat Social o entitats privades que cobreixin aquests costos.

A fi procedir a un estudi estadístic i de control, després de cada servei s'omplirà un formulari amb les dades i l'estat del pacient, i d'altres referències, de certa utilitat per a veure el funcionament del servei.

MÉS DE CINC MILIONS DE SUBVENCIÓ PER A L'ESCOLA-TALLER DE JARDINERIA

Des d'aquest «Noticiari» ens hem referit en diverses ocasions, els últims mesos, al taller ocupacional de jardineria.

Concretament, el mes de desembre passat, parlàvem de l'aportació del projecte en el Ple Municipal del 26 de novembre, d'acord amb la informació rebuda de l'Assistent Social, la Maribel Pont, i el mes de març reflectíem en el nostre butlletí que l'esmentat projecte, pel que s'havia tingut ocasió de comprovar al carrer, ja estava en marxa.

I en aquesta ocasió farem esment del seu pressupost.

D'acord amb un escrit del govern civil de Girona adreçat a l'alcalde de l'Escala, amb data d'entrada 22-5-86, es va notificar que en aplicació del Conveni de Col·laboració entre l'INEM i les Corporacions locals, la corresponent Comissió Provincial havia aprovat la subvenció de 5.338.724 pessetes per a la Corporació de l'Escala, pel concepte d'Escola-Taller de Jardineria.

CURSET DE SOCORRISME PER A GUÀRDIES MUNICIPALS

Del 19 al 23 i del 26 al 27 de maig tingué lloc un interessant curs de Socorrisme per a guàrdies municipals, durant set dies de classes teòriques i pràctiques.

Les sessions constaven de quatre hores diàries, a les quals assistiren dotze guàrdies de la Policia Municipal de l'Escala, dels quals vuit obtingueren la puntuació mínima que es requeria i passaren la prova.

Va impartir el curs el Dr. Parellada, professor de l'escola de la Policia Municipal de Girona, acompanyat de tres monitors més.

Val a dir que s'ha tractat d'una experiència de gran interès i que podem valorar com a totalment positiva.

EXCURSIONS DELS NENS I NENES DE LA CATEQUESI

A les acaballes del curs escolar, i en una època en la qual habitualment la monotonia de les classes es veu substituïda per les excursions i les sortides a l'aire lliure, els nens i nenes que prenen part en la Catequesi, repartits en dos grups de més d'un centenar de nens cadascun, un per als més grans i un altre per als més petits han efectuat dues sortides: l'una, el 24 de maig, i l'altra, el 31 de maig, tots ells acompanyats dels respectius catequistes.

Mentre uns, els més grandets, passaven el dia a Barcelona, visitant les instal·lacions del F. C. Barcelona, assessorats per la Penya Blaugrana de l'Escala, i anaven també al Tibidabo, vuit dies més tard, els més petits feien una excursió al Centre d'Atraccions «Marynland» i visitaven també una exposició de cotxes antics.

FES-TE VOLUNTARI OLÍMPIC

Ben segur que gairebé tots haureu vist els fulletons gros escampats per l'Ajuntament de l'Escala, a través del Patronat Municipal d'Espots o d'altres seccions o entitats locals, sota el títol de «FES-TE VOLUNTARI OLÍMPIC».

Es tracta d'uns impressos que inclouen una sol·licitud de pre-inscripció i que, en el cas que Barcelona sigui designada ciutat organitzadora dels Jocs Olímpic 1992 –cosa que no serà fàcil perquè de competència, no li'n manca pas–, es sol·licita comptar amb VOLUNTARIS OLÍMPICS –considerats com a peça clau en uns Jocs Olímpics–, és a dir, col·laboradors en qualsevol tipus d'activitats –organització, serveis mèdics, intèrpret, control d'accessos, etc.– a fi de contribuir a l'èxit del projecte. Tot això ve presentat sota el lema: L'IMPORTANT ES QUE PARTICIPI. FES-TE VOLUNTARI OLÍMPIC.

VAGA ESCOLAR

El professorat d'Ensenyament General Bàsic del Col·legi Públic l'Escala-Empúries es va sumar a la vaga general de l'ensenyament oficial els dies 7 i 8 del propassat mes de maig.

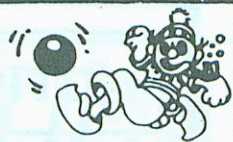
Duen els castellans que «no hay mal que por bien no venga». Així ho entengueren alguns pares –ens referim als que no eren a Sevilla a veure la final de la Copa d'Europa de futbol– que aprofitaren aquest conflicte laboral per a fer una sortida d'un parell de dies amb els fills, cosa que no poden fer quan aquest gaudeixen de vacances escolars per coincidència amb època de més afluència turística a la nostra vila, i conseqüentment, de més feina al front dels respectius comerços.

DESFILADA DE MODELS

En el Centre Cultural Municipal Xavier Vilanova tingué lloc el dissabte 31 de maig a les dos quarts d'onze de la nit i el diumenge 1 de juny a les 8 del vespre una desfilada de models

Organitzà l'acte la secció de l'Agrupació Sardanista Avi Xaxu del CER L'Escala que, una setmana abans, s'havia ocupat de l'esdeveniment sardanístic per excel·lència, l'Aplec de la Sardana, enguany en la seva onzena edició i dedicat a Joan Lassús, i sobre el qual en teniu deguda informació en la secció d'aquest butlletí que habitualment en parla.

SARDANES

El diumenge 11 de maig, en una esplèndida tarda, tenia lloc en el recinte del camp d'Esports "Miramar", la celebració de la Trobada Infantil a la nostra vila, on varen aplegar-se més de set-cents petits dansaires, representant a vint poblacions: Pontós, Vilabertràn, Ventalló, la Bisbal, Verges, Foixà, Vilademant, Flaçà, Ullà, Cistella, Girona, Sant Jordi D., Orriols, Albons, Torroella de Montgrí, Camallera, Palau Tordera, Corçà, Palamós i l'Escala. Previ el galop d'entrada, puntejaren les tres primeres sardanes de la ballada, la darrera d'elles, com és costum, formant l'anomenada anella de germanor, encara que degut a la nombrosa participació, va ser necessària la formació de tres rotllanes. Com anunciaven els programes amb la Trobada se celebrava la cloenda del XVII curset d'ensenyament a ballar i comptar sardanes. Va tenir cura de la part musical, la cobla **La Principal de Banyoles**, interpretant el programa que ja detallàvem en el darrer número de l'Escalenc.

El més important esdeveniment sardanista de la nostra vila, l'Aplec de la Sardana, s'ha celebrat també el mes de maig, concretament el dia 25, comptant amb la participació de les cobles **Principal de Barcelona, Ciutat de Girona, Marina i Girona**, les quals actuen per aquest ordre, tant al matí com a la tarda, en el marc habitual del Passeig Lluís Albert, interpretant un total de trenta-quatre sardanes, -setze al matí i divuit a la tarda-. A la sessió de tarda, ans de les sardanes de conjunt «l'Aplec de l'Escala» d'Enric Vilà i «Cant a l'Escala» de Lluís Albert, va tenir lloc el senzill acte d'homenatge a Joan Lassús i Colomeda, a qui anava dedicat aquest XIè Aplec de la Sardana. El Batlle de la vila, va lliurar-li un Escolapi de Bronze i el President del C.E.R., en representació de l'Entitat organitzadora, una placa commemorativa, alhora que la senyoreta Dolors Pijoan i Llistosella, Pubilla de la Sardana de l'Escala 1985, feia ofrena d'un ram de flors a la Pepi, germana de l'homenatjat. A la nit, a la Platja, la cobla **Foment de la Sardana**, va tenir a càrrec la ballada de la nit, mentre que l'orquestra **MARINA** era l'encarregada de la celebració del ball de nit, a la sala del Centre Cultural Municipal «Xavier Vilanova», en el decurs del qual, s'esdevenia l'elecció de la Pubilla de la Sardana de l'Escala 1986, distinció que va recaure en la senyoreta Mercè Brunsó i Magret, a qui, des d'aquestes pàgines, ens permetem felicitar molt cordialment, per tan merescut guardó.

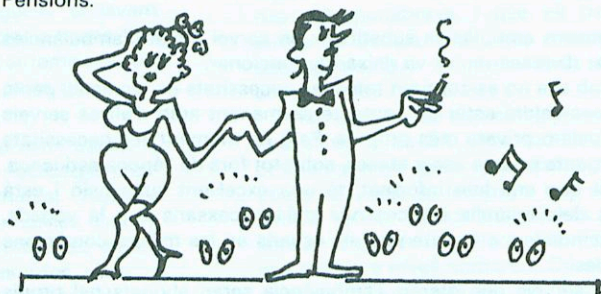
No volem cloure el comentari de l'Aplec, sense esmentar l'edició del programa-butlletí d'enguany, alhora que donar la més entrenyable enhorabona a l'amic Lassús, per tan just homenatge, amb el fervent desig que per molts anys pugui recordar aquest assenyalat esdeveniment.

Pel que fa a les sardanes d'estiu, que organitza l'Ajuntament, aquest 1986, també tindran lloc els dimecres, a les 10 del vespre, a la Platja. Les programades són les següents: Mes de juny: dia 25, cobla **Baix Empordà**. Mes de juliol: dia 2, cobla **Foment**; dia 9 **La Principal d'Olot**; dia 16, **Costa Brava**; dia 23 **La Principal de Banyoles** i dia 30 **La Principal de Llagostera**. Mes d'agost: dia 6, **La Principal d'Olot**; dia 13 **La Principal de Llagostera**; dia 20 **La Principal de Banyoles** i dia 27, cobla **Foment**. Mes de setembre: dies 2, 3, 4 i 5 Festa Major (encara no sabem les cobles); dia 11 (Festa Nacional) **La Principal de Banyoles** i dia 13 Nit de la Sardana amb la **Flama de Farners** i la **Foment**. També a les 10 del vespre, però a la Cala Montgó, el 19 de juliol i el 14 d'agost, hi ha programades dues ballades a càrrec de **La Principal de Banyoles**.

TEATRE

A la sala del Centre Cultural Municipal Xavier Vilanova, els alumnes de l'Escola Municipal de Teatre de la nostra vila, presentaren el conte d'Andreu Vallvé i Ventosa «EL PICAROL AL PAÍS DE LES CARES LLARGUES». Més de quaranta joves actors figuraven en el repartiment de l'obra, representant a «la gent del poble», «la gent del castell», «els comedians» i «la milícia». L'obra va ser posada en escena el divendres dia 16 i el dissabte dia 17 a la nit i el diumenge dia 18 a la tarda.

A la mateixa sala, el Grup d'actors SPILL, de Sabadell, va representar el dia 24 del mateix mes de maig, a la nit «STAMPAX PARABELLUM», corresponent a la Roda de Teatre de l'XIè Pla d'Acció Cultural, que patrocina l'Associació del Personal de la Caixa de Pensions.

DESFILADA DE MODELS

Amb la iniciativa i organització de l'Agrupació Sardanista del Centre Esportiu i Recreatiu l'Escala, va tenir lloc a la sala de l'estatge social de l'Entitat -el Centre Cultural Municipal «Xavier Vilanova»- una desfilada de models presentant la moda d'Estiu 1986, a la qual participaren les «Boutiques» escalenques **MARIA VILABRU, HELENE, BIS-BIS, GEMINIS i L'HOME**, amb la col·laboració de **LA FLOR**. El calçat era de la sabateria **SERRA-GÜELL**, la decoració del **VIMET**, el maquillatge d'**ESTETICA «EO»** i es va comptar amb la col·laboració especial dels perruquers «Grup Imatge»: **C. Serra, J. Pareta, J. Artigas, J. Figueras i J. Novella**. Les exhibicions es portaren a terme el dissabte dia 31 de maig, a la nit i el diumenge dia 1 de juny a la tarda. A la sessió del diumenge va prendre també part l'establiment per a infants **XIQUETS**, oferint una completa i variada selecció de moda infantil presentada per mainada de diferents edats. Deu noies -Angèlique, Nicole, Pili, Marina, Rosa-Maria, Paqui, Roser, Manoli, Glòria i Ruth -i sis nois- **Pere Montserrat, Pere Adroher, Artur, «Mariachi», Escat i Quique-**, foren els encarregats de passar les peces que els establiments participants posaren a la consideració dels assistents, fent-ho amb una elegància i desimboltura remarcables. La presentació de les dues vetllades va ser a càrrec de **Montse Caixàs** molt identificada en el seu paper i amb uns encertats i concrets comentaris. La il·luminació i el control del so, que tingueren a **Josep Bosch** com a tècnic, estigueren en consonància amb la resta dels diversos detalls que contribuïren a que la **DESFILADA** d'enguany assolís un elogiàble èxit. Solament l'assistència, que fou molt inferior a d'altres ocasions, podem esmentar com a nota negativa, encara que potser podem atribuir-la a que la temporada es troba ja una miqueta avançada, motiu pel qual, sens dubte va contribuir que no fossin presents a l'esdeveniment comerços que solen ser actius participants.

FESTIVAL DE TEATRE

EMPÚRIES ESTIU 86 - DEL 9 DE JULIOL AL 17 D'AGOST

Mes de Juliol

JULIOL	HORA	GRUP	OBRA
Del 9 al 13	22,30	TEI S. Marçal	La Cantant calba - Ionesco La lliura-O'Casey
Del 16 al 20	22,30	Talleret Salt	Les trapelleres d'Escapí - Molière
Del 23 al 27 30 i 31	22,30	C. Atanasiu	La taràntula - Espectacle de Mim

Mes d'agost

De l'1 al 3	22,30	C. Atanasiu	La taràntula - Espec. Mim
Del 5 al 10	22,30	Inteatrex	Antígona - Sófocles
Del 12 al 17	(1)		

(1) Els diumenges 10 i 17, les representacions d'Antígona seran a les 19,30.

Tots els espectacles tindran lloc a les Ruïnes d'Empúries.

PENYA BLAUGRANA DE L'ESCALA I COMARCA

Quan a l'Escalenc del mes d'abril, donàvem detall de l'Assemblea de la Penya, dèiem que un grup de socis es varen comprometre a intentar la continuïtat de l'Entitat, esperant, en dos mesos de temps, poder trobar una correcta solució. Varen convocar una Assemblea General Extraordinària, pel dia 22 de maig, a la Pensió Marcel, reunió que donava començament, en segona convocatòria, a les 10 del vespre, en el decurs de la qual després d'exposar les decisions preses en les diferents reunions de la gestora, es va seguir l'ordre del dia que constava de quatre punts: Primer, presentació de candidatures; Segon, votació; Tercer, aprovació i Quart, precís i preguntes, quedant constituïda la Junta Directiva que, acceptada unànimament, és integrada pels següents components: **President:** Àngel López i Hernández; **Sots-Presidents:** Joan Dalmau i Pere Comas i Colomeda; **Secretari:** Josep Ribas i Torrent; **Tresorer:** Joaquim Molinas i Torras; **Comptador:** Francesc Torras i López; **Vocals:** Jordi Jacas i Bahí, Josep Esteva i Badosa, Paulí Vicens i Font, Artur Prado i Civit, Ferran Llistosella i Sagué, Albert Puig i Josep Illa. En plena eufòria i en un elogiàble optimisme, es passava a precís i preguntes, on sortiren a relleu les vivències dels que havien estat presents a la final de la Copa d'Europa, a Sevilla, així com els comentaris i projectes cara a la cantada d'havaneres, del proper mes d'agost, en el marc del «Port d'en Ferris», per la qual es compta amb la participació dels grups «Peix fregit» i els escalencs «Oreig de mar» i «Els Pescadors de l'Escala», a la que, com cada any, la Penya col·labora en l'organització. Prop de mitja nit, es donava per acabada la reunió. Des d'aquest espai ens permetem encoratjar a la nova directiva, amb els nostres millors desitjos d'èxit en l'execució del seu treball.

FUTBOL

Resultats del mes de maig:

Benjamins			
dia 11	Calella - L'Escala		2-3
dia 18	L'Escala - Penya Sport		2-3
Alevins			
dia 4	L'Escala - Bàscara		5-0
dia 11	La Pera - L'Escala		5-4
Infantils			
dia 1	L'Escala - Sant Jordi		10-0

Campions de grup en el campionat provincial de la categoria, amb 114 gols favorables i 39 en contra. Ha tingut cura de l'equip com a preparador Joan Àngel i com a delegat en Gerard Hernández, participant-hi els següents jugadors: Bravo, Lainez, Valls, Ballesta, Cuadros, Escat, Martín, «Mariachi», Gerard, Irurita, Bruguera, Batlle, «Pozo», Arbusí i Eddy, d'ells Josep Bruguera amb 36 i Eddy Pérez amb 31 han estat els màxims golejadors.

Foren eliminats de la fase d'ascens, a partit únic jugat el dia 18, amb aquest resultat: L'Escala - Farners 3-6.

Juvenils

dia 4	Bellcaire - L'Escala	1-2
dia 11	L'Escala - Bisbalenc	2-2

Els juvenils han assolit també el campionat en el seu grup i han de jugar la competició d'ascens, per la qual s'han format dos grups de tres equips cada un.

El nostre equip ha quedat aparellat amb el Coma-Cros i el Camós i dels tres conjunts, han de ser només dos els qui pujaran de

categoria: Han contribuït a la consecució d'aquest triomf els jugadors, Ricard, Pagès, Pons, Caparrós (Sito), Caparrós (Quico), Pou, Ballester, Callol, Bofill, Lavado, Calàbria, De Joan, Salabert, Feixas, Mas, Ballesta, Clemente, Carbó i Guido. L'entrenament ha estat a càrrec d'en Pere Marquet, tenint a Joan García de delegat, a Josep Esteva com a encarregat de material i a en Turú com a massatgista. Dels 26 partits jugats n'han guanyat 20, empatat 4 i només perdut 2, amb 100 gols a favor i 37 en contra, essent Fèlix Salabert el màxim golejador.

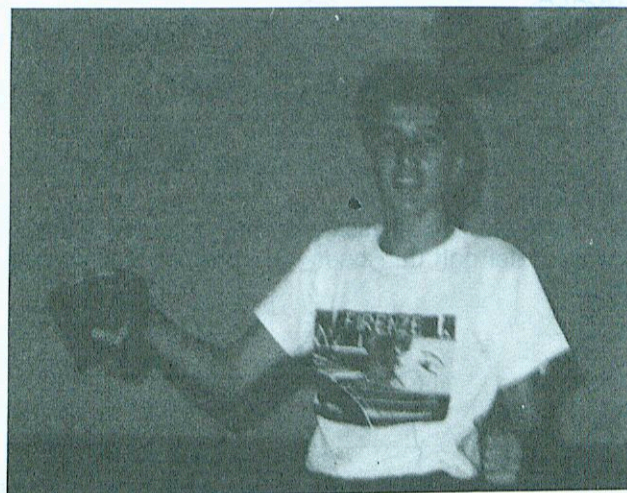
Tercera regional

dia 4	Begur - L'Escala	0-1
dia 11	L'Escala - Ventalló	1-1
dia 18	Albons - L'Escala	1-2
dia 25	L'Escala - Marítima	2-1

Primera regional

dia 4	L'Escala - Llagostera	2-1
dia 11	Borrassà - L'Escala	2-2
dia 18	L'Escala - Ripoll	2-2
dia 25	Anglès - L'Escala	1-1

A falta de dos partits per acabar el campionat la classificació, pel que fa als primers llocs, es troba d'aquesta manera: Amb 44 punts: Hostalric i Montagut, amb 41 Roses, amb 40 l'Escala, amb 38 Anglès, amb 37 Ripoll i Llagostera, amb 36 Abadessenc i Palafrugell, amb 35 Farners...

Josep Lluís Cortal, brillant campió provincial infantil

TENNIS TAULA

JOSEP LLUÍS CORTAL, CAMPÍO PROVINCIAL INFANTIL

El primer equip del CER L'Escala, que ha guanyat totes les proves provincials -equip, individual (J.C. Fajardó), dobles (Fajardo-Sues), dobles mixtes (J. Sues-C. Sureda)- i ha obtingut la novena plaça en els Campionats de Catalunya Absolutos i la quarta, darrera dels tres representants barcelonins, en el grup català de la lliga nacional de segona divisió, ha disputat, les últimes setmanes -en qualitat de representant gironí, com cada edició- la III Lliga Catalana de Clubs, destacant la victòria obtinguda sobre l'EPIC de Tarrassa per 4 a 1.

En qualsevol cas, la notícia més rellevant d'aquest mes és la brillant victòria d'en Josep Lluís Cortal en el campionat provincial infantil, havent guanyat tots els partits jugats.

Enhorabona, per tant, a n'en Josep Lluís Cortal, campió provincial infantil de la temporada 85-86.

Queden per jugar, abans de cloure la temporada, dos partits de la lliga catalana de clubs, davant el Gimnàstic de Tarragona i el Puiggrós de Lleida, i la final del provincial infantil de dobles, per a la qual estan classificats en Josep Lluís Cortal i en Jaume Sues.

D'aquests resultats i de les classificacions obtingudes al llarg de la temporada en les distintes categories, en donarem més informació el mes vinent.

Abans de cloure, però, i com a notícia de darrera hora podem confirmar que en Josep Maria Guanter i en Josep Lluís Cortal han estat convocats per a participar en una estada de tecnificació a Salardú (Vall d'Aran) del 19 al 31 de juliol, organitzat per la Federació Catalana de Tennis Taula i de la Direcció General de l'Esport de la Generalitat de Catalunya.

Fèlix Guanter

En el butlletí L'Escalenc, corresponent al mes passat, publicàvem l'últim apartat sobre l'estudi de la transformació de l'ambient escalenc i que podríem incloure dintre la parcel·la d'HISTÒRIA DE L'ESCALA. Aquest estudi es pot introduir a 5è curs d'E.G.B. amb la finalitat que l'alumne comenci a familiaritzar-se amb el coneixement d'unes formes de viure i treballar dels nostres avantpassats i que en definitiva són els que han configurat la realitat actual.

En Ciències Socials del Cicle Mitjà (3er, 4rt i 5è) es parteix del coneixement de la realitat immediata (classe, carrer, barriada, pròpia localitat) per passar a l'estudi de la comarca i Catalunya després. Per aquest motiu iniciem uns apunts de geografia local que poden servir molt bé per l'estudi de la localitat: L'ESCALA.

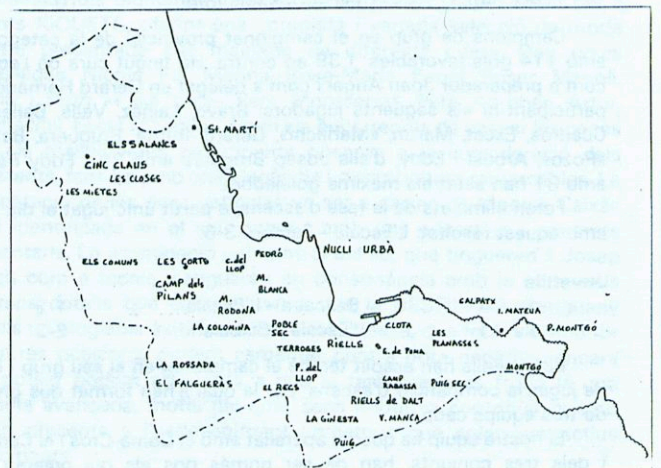
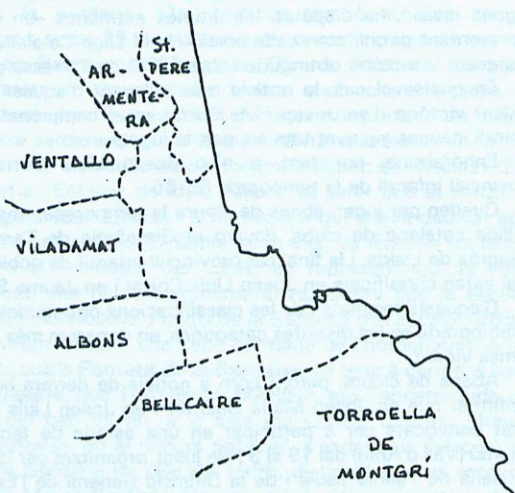
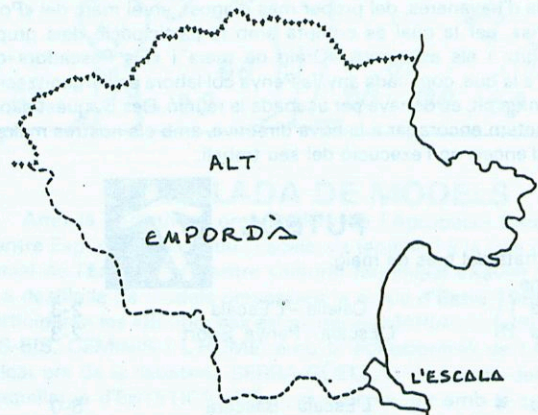
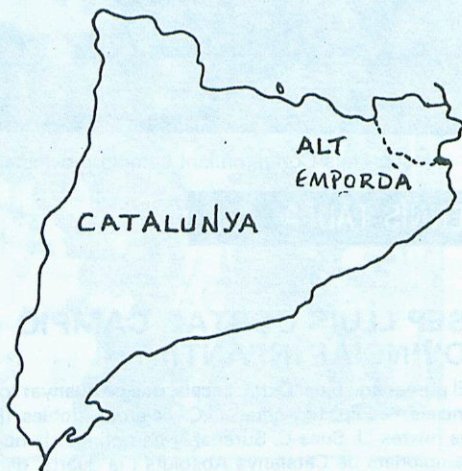
GEOGRAFIA LOCAL (I) SITUACIÓ, EXTENSIÓ I LIMITS

L'Escala, municipi català, és un dels 68 pobles de la comarca de l'Alt Empordà.

El terme municipal escalenc està situat a l'angle meridional del golf de Roses i al nord del Massís del Montgrí.

El municipi s'estén des de la desembocadura del Riuet (antic Fluvià) a la platja de Les Dunes (Empúries), fins a la platja de Montgó i amb una amplada mitjana d'uns 3 Km. La superfície total és de 16'41 Km². el que suposa un 1'3% de la superfície total de la comarca. Es un dels municipis més petits. L'Escala limita al nord amb el Riuet, el qual serveix de límit municipal, i amb els termes de Sant Pere Pescador i l'Armentera. A l'oest amb Ventalló, Viladatmat, Albons i Bellcaire. Al sud amb el Massís del Montgrí i el terme de Torroella. A l'est amb la mar Mediterrània.

La superfície municipal compta amb les següents zones i barriades: els llogarrets de Sant Martí d'Empúries, Cinc Claus i Les Corts; les noves urbanitzacions del Camp dels Pilans, Closa del Llop, Puig Pedró, Puig del Llop, Muntanya Blanca, Poble Sec, Les Terroges, La Ginesta, Camp Rabassa, Riells, Riells de Dalt, (abans Estepa Negra), Estany de Poma, Les Planasses, Muntanya del Pastor, Puig Sec, Pinedes del Port... a més del nucli urbà o casc antic. També compta amb les zones encara verges de La Rossada, Els Comuns, el Falgueràs, La Colomina, Les Closes, El Salpatx, part de Les Planasses, Vinya Manca, Muntanya dels Recs i Les Mietes.

UN xic DE TOT

ACUDIT

Ja sabeu sens dubte que els escocesos tenen la reputació de ser rates. Un dia un escocès va trobar un altre escocès amic seu i, parlant d'una cosa i altra, van xerrar de manduca. L'un d'ells va dir:

- A casa, els divendres, mengem sopa de peix.
- Uil, no us priveu de res; és un plat que costa molt car!
- Sí, és veritat; però és el dia que canviem l'aigua de l'aquàrium...

REFRANYS DE MAR

- La boirina marina, és de l'aigua la padrina.
- Qui es retira al patró, vol que li diguin senyor.

GRANS DE SENY

- Una persona pot dir-se ben equilibrada si, entrebancant-se una segona vegada amb el mateix obstacle, no s'enerva. (J.H.)
- Tota Pau que reposa sobre el temor no és més que una guerra regolfada. (Van Dyke)

CONSELLS DOMÈSTICS

- Les cremades a les mans o als braços són corrents quan es cuina. No sofriu inútilment: passeu-hi un poc de lleixiu o un tros de glaç, solen evitar butllofes i infeccions.
- Per treure el rovell d'un objecte de níquel o de ferro colat i si les taques no són massa velles, aquí teniu un mitjà senzill i econòmic: fregueu la taca amb un tros de ceba.

NO DIGUEU:

Cabo

Cadera

Calabosso

Calambre

Calderilla

Caldo

Calentador

Calentar

Calor (el)

Callo

Callos

Càmara

DIGUEU

Cap (punta, extrem)

Caporal (militar)

Maluc

Calabós

Rampa

Xavalla, menuts

Brou

Escalfador, Calefactor

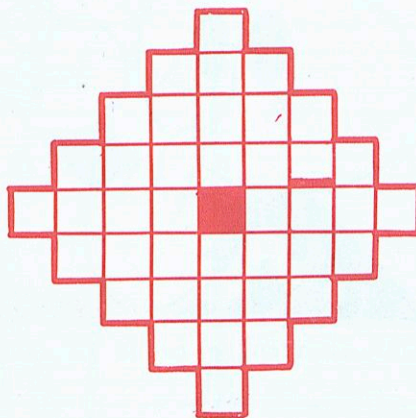
Escalfar

Calor (la)

Call, ull de poll, durícia

Tripes

Cambra

MOTS ENCREUATS N.º 13

SOLUCIÓ MOTS ENCREUATS N.º 12:

HORITZONTALS: 1.— C. 2.— Cos. 3.— Palet. 4.— Solapes. 5.— Cara. Aliè. 6.— Numeral. 7.— Caler. 8.— Res. 9.— S.

VERTICALS: 1.— C. 2.— San. 3.— Poruc. 4.— Calamar. 5.— Cola. Eles 6.— Separes. 7.— Telar. 8.— Sil. 9.— E.

HORITZONTALS:

1.— Vocal. 2.— Planta bulbosa de gust coent. 3.— Al revés, ocell de presa diurn. 4.— Mena de l'alumini. 5.— Al revés, país asiàtic. Ostentació en una festa. 6.— Unirà estretament amb cargols. 7.— Cap de la flota d'Alexandre el Gran. 8.— Transpua. 9.— 500.

VERTICALS:

1.— Cent. 2.— Vessant d'una muntanya on toca poc el sol. 3.— Germà de Moisès. 4.— En plural, ocells de presa diurns. 5.— Al revés, país sudamericà. Al revés, pertanyent a dos. 6.— Unirà amb nusos. 7.— Símbol químic de l'astat. Porció de línia corba. 8.— Déu dels musulmans. 9.— Vocal.

ABRIL

Temperatura Màxima	22'5° C
Temperatura Mínima	2° C
Temperatura Mitjana	12'2° C
Dies de Pluja	12
Total litres recollits	39'7 l.
Precipitació Màx. dia	10'2 l.
Tramuntana	6 dies
Gregal NE	1 dia
Garbi SW	5 dies
Vents Variables	18 dies

MAIG, o la monotonia

Absurdament monòton degut a una continuació de situacions d'estabilitat meteorològica. L'anticicló de les Açores, una i altre vegada es col·locava sobre nostre impedit així, l'entrada a les perturbacions atlàntiques. Per confirmar la regla, una excepció de tres dies a la fi del mes. Mirem però les dades recollides a l'Observatori de la Clota.

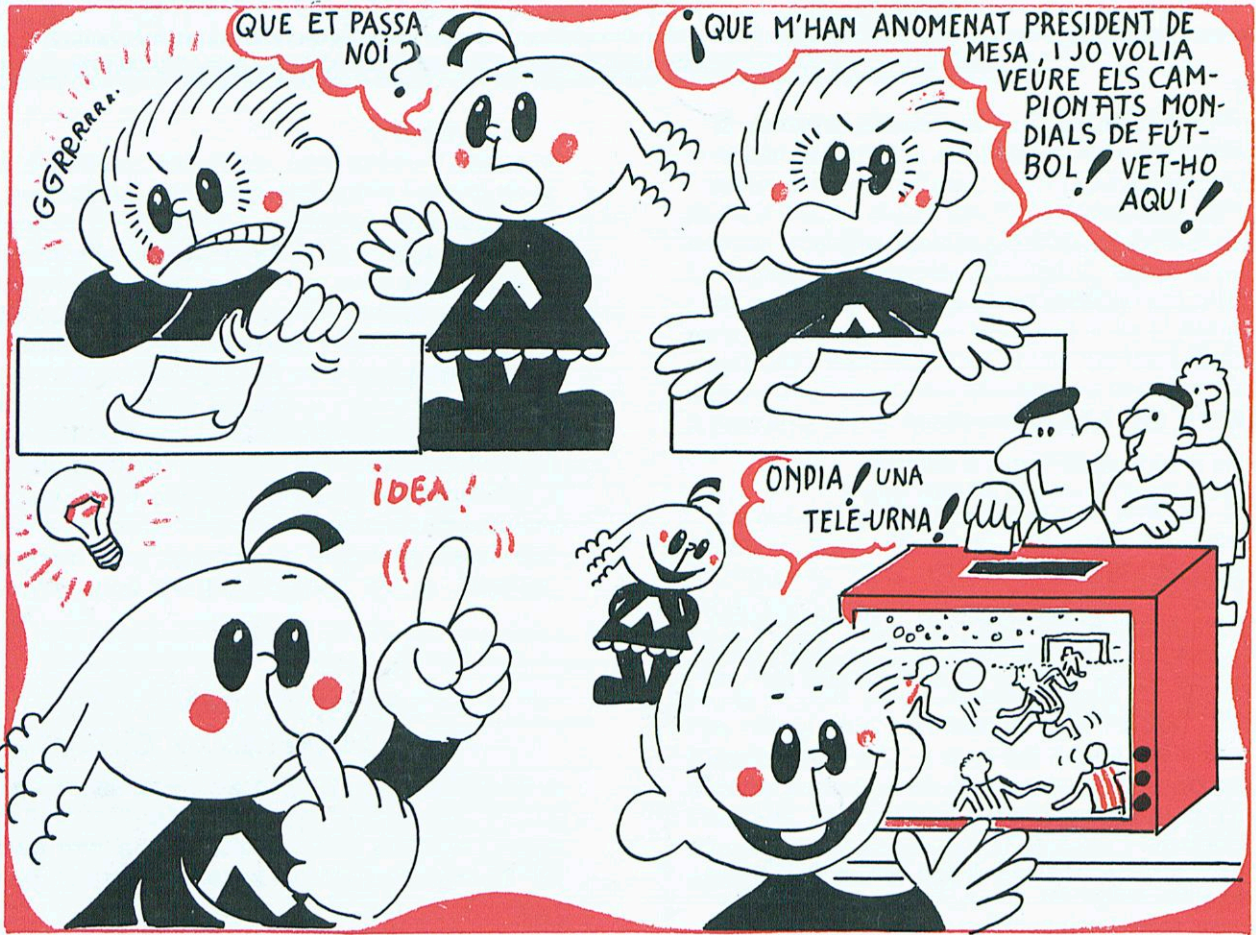
Les temperatures han estat molt suaus i una mica superiors a les normals de l'època.

Temperatura Màxima	28° C
Temperatura Mínima	6° C
Temperatura Mitjana	17'7° C

Mes particularment sec:

Dies de Pluja	6
Total litres recollits	13'2 l.
Precipitació Màx. dia	13'1 l.

Els vents, deixant de costat 3 dies de tramuntana, tots els altres han estat dominats per vents fluixos i les marinades que bufen de mar a terra durant el dia i de terra a mar a la nit.

Nota: Sr. Navarro, he rebut la seva carta. Mercès. - Vila.

RECULL DE FOTOGRAFIES ANTIGUES DE L'ESCALA COL·LECCIONABLES

FOTOGRAFIA Nº 50

